

Pracownia SPATIUM Monika Jabłońska
ul. Nasienna 19, 10-816 Olsztyn, tel. 609-789-098

OCHRONA I KSZTAŁTOWANIE ŚRODOWISKA - ARCHITEKTURA I REWITALIZACJA
KRAJOBRAZU - PLANOWANIE PRZESTRZENNE I URBANISTYKA

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
TERENÓW POŁOŻONYCH W OBRĘBIE GOLEŃ W GMINIE PIECKI

AUTORZY OPRACOWANIA:

MGR INŻ. MONIKA JABŁOŃSKA

MGR INŻ. PAWEŁ JABŁOŃSKI

OLSZTYN – SIERPIEŃ 2015 r.

SPI S TREŚCI

CZĘŚĆ OPISOWA

WSTĘP.....	4
1. INFORMACJE O ZAWARTOŚCI, GŁÓWNYCH CELACH PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ JEGO POWIĄZANIACH Z INNYMI DOKUMENTAMI	
1.1. PODSTAWA PRAWNA I MERYTORYCZNA ORAZ ZAKRES PROGNOZY.....	4
1.2. CEL OPRACOWANIA PROGNOZY I METODY PRACY	5
1.3. INFORMACJA O ZAWARTOŚCI I GŁÓWNYCH CELACH PROJEKTU PLANU	
1.3.1. STRUKTURA PROJEKTU PLANU.....	5
1.3.2. CEL SPORZĄDZENIA PROJEKTU PLANU.....	6
1.3.3. ZASADY ZAGOSPODAROWANIA OBSZARU.....	6
1.4. POWIĄZANIE USTALEŃ ZAWARTYCH W PROJEKCIE PLANU Z INNYMI DOKUMENTAMI.....	8
2. INFORMACJE O METODACH ZASTOSOWANYCH PRZY SPORZĄDZANIU PROGNOZY.....	17
3. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTU PLANU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA.....	17
4. INFORMACJE O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO.....	17
5. ISTNIEJĄCY STAN ŚRODOWISKA ORAZ POTENCJALNE ZMIANY JEGO STANU W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTU PLANU	
5.1. ISTNIEJĄCY STAN ŚRODOWISKA.....	17
5.2. POTENCJALNE ZMIANY ISTNIEJĄCEGO STANU ŚRODOWISKA W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTU PLANU.....	22
6. STAN ŚRODOWISKA NA OBSZARACH OBJĘTYCH PRZEWIDYWANYM ZNACZĄCYM ODDZIAŁYWANIEM.....	23
7. ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI PROJEKTU PLANU, W SZCZEGÓLNOŚCI DOTYCZĄCE OBSZARÓW PODLEGAJĄCYCH OCHRONIE NA PODSTAWIE USTAWY Z DNIA 16 KWIEŃNIA 2004 R. O OCHRONIE PRZYRODY.....	23
8. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM, ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTU PLANU, ORAZ SPOSOBY, W JAKICH TE CELE I INNE PROBLEMY ŚRODOWISKA ZOSTAŁY UWZGLĘDNIONE PODCZAS OPRACOWYWANIA PROJEKTU PLANU.....	25
9. PRZEWIDYWANE ZNACZĄCE ODDZIAŁYWANIA, W TYM ODDZIAŁYWANIA BEZPOŚREDNIE, POŚREDNIE, WTÓRNE, SKUMULOWANE, KRÓTKOTERMINOWE, ŚREDNIOTERMINOWE I DŁUGOTERMINOWE, STAŁE I CHWILOWE ORAZ POZYTYWNE I NEGATYWNE, NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU, A TAKŻE ŚRODOWISKO.....	30

10. ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZANIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO, MOGĄCYCH BYĆ REZULTATEM REALIZACJI PROJEKTU PLANU, W SZCZEGÓLNOŚCI NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU.....	35
11. ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE DO ROZWIĄZAŃ ZAWARTYCH W PROJEKCIE PLANU WRAZ Z UZASADNIENIEM ICH WYBORU ORAZ OPIS METOD DOKONANIA OCENY PROWADZĄCEJ DO TEGO WYBORU ALBO WYJAŚNIENIE BRAKU ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH, W TYM WSKAZANIA NAPOTKANYCH TRUDNOŚCI WYNIKAJĄCYCH Z NIEDOSTATKÓW TECHNIKI LUB LUK WE WSPÓŁCZESNEJ WIEDZY.....	36
12. PODSUMOWANIE I WNIOSKI.....	36
13. STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM.....	37

CZĘŚĆ KARTOGRAFICZNA

ZAŁĄCZNIK W SKALI 1:1000 PN. „RYSUNEK DO PROGNOZY ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO TERENÓW POŁOŻONYCH W OBRĘBIE GOLEŃ
W GMINIE PIECKI”.

WSTĘP

Niniejsze opracowanie powstało dla potrzeb projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru określonego załącznikiem graficznym do Uchwały nr IV/25/15 z dnia 23 marca 2015 roku Rady Gminy Piecki w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów położonych w obrębie Goleń w gminie Piecki.

1. INFORMACJE O ZAWARTOŚCI, GŁÓWNYCH CELACH PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ JEGO POWIĄZANIACH Z INNYMI DOKUMENTAMI

1.1. PODSTAWA PRAWNA I MERYTORYCZNA ORAZ ZAKRES PROGNOZY

Zgodnie z art. 17 pkt. 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tj. Dz. U. 2015 r. poz. 199 z późn. zm.) projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego sporządza się wraz z prognozą oddziaływania tego planu na środowisko, uwzględniając ustalenia studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy.

Zakres i stopień szczegółowości informacji wymaganych w prognozie oddziaływania na środowisko został określony w piśmie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie – znak WOOS.411.79.2015.MT z dnia 21 lipca 2015 r. oraz w piśmie Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Mrągowie – znak ZNS.4082.7.2015 z dnia 08 lipca 2015 r.

Podstawę merytoryczną opracowania prognozy stanowią:

- Projekt Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów położonych w obrębie Goleń w gminie Piecki.
- Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Piecki.
- Akty i przepisy prawa związane z ochroną środowiska i przyrody.
- Bieszczad S., Sobota J. pod red. „Zagrożenia, ochrona i kształtowanie środowiska przyrodniczo-rolniczego”, Wyd. Akademia Rolnicza we Wrocławiu, Wrocław 1999 r.
- Engel Z. „Ochrona środowiska przed drganiami i hałasem”, Wyd. Naukowe PWN, Warszawa 2001 r.
- Maciak F. „Ochrona i rekultywacja środowiska”, Wyd. SGGW, Warszawa 1999 r.
- Konecka-Betley K., Czępińska-Kamińska D., Janowska E. „Systematyka i kartografia gleb”, Wyd. SGGW, Warszawa 1999 r.
- Witek T. „Mapy glebowo-rolnicze oraz kierunki ich wykorzystania”, Wyd. IUNG, Puławy 1973 r.
- Juda-Rezler K. „Oddziaływanie zanieczyszczeń powietrza na środowisko”, Oficyna Wyd. Politechniki Warszawskiej, Warszawa 2000 r.
- Wysocki C., Sikorski P. „Fitosocjologia stosowana”, Wyd. SGGW, Warszawa 2002r.
- Seneta W., Dolatowski J. „Dendrologia”, Wyd. Naukowe PWN, Warszawa 2008 r.
- Mayer J., Schwegler H., „Wielki atlas drzew i krzewów”, Wyd. Delta, Warszawa.
- Pott E., „Ptaki”, Wyd. Delta, Warszawa.
- Herczek A., Gorczyca J., „Płazy i gady Polski”, Wyd. Kubajak, Krzeszowice 2004 r.
- red. Kiryjow J., „Tereny zieleni jako przedmiot planowania miejscowego”, Wyd. SGGW, Warszawa 2005 r.
- Inwentaryzacja przyrodnicza działek ewidencyjnych 83/15 i 83/16 obręb Goleń gmina Piecki, Minug Pracowania Ekspertyz Rybackich i Przyrodniczych, 2015 r.

Niniejsza prognoza wpływu ustaleń projektu planu na środowisko składa się z następujących części:

- opisowej zawierającej oceny hipotetyczne, oparte na zasadach logicznego wnioskowania, w tym opis poszczególnych elementów środowiska, ocenę ich stanu i wrażliwości, informacje o aktualnym zagospodarowaniu terenu i ustaleniach projektu zmiany planu, pełniącą funkcję informacyjną w stosunku do późniejszych etapów projektowania inwestycji, wskazując jakie problemy z zakresu ochrony środowiska muszą być w ich trakcie brane pod uwagę i rozwiązywane.

– kartograficznej stanowiącej integralną część niniejszego opracowania, na którą składa się rysunek w skali 1:1000 stanowiący załącznik.

Podczas sporządzania niniejszej prognozy nie napotkano na istotne trudności lub luki informacyjne, które uniemożliwiałyby identyfikację zagrożeń lub ocenę oddziaływania na poszczególne elementy środowiska.

Prognoza sporządzana była etapowo i polegała na ocenie poszczególnych, kolejno powstających wariantów projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego i wprowadzaniu do nich możliwych poprawek.

1.2. CEL OPRACOWANIA PROGNOZY I METODY PRACY

Prognoza oddziaływania na środowisko miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest elementem procedury oceny oddziaływania na środowisko planu.

Podstawowym celem prognozy opracowywanej równocześnie z projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest identyfikacja możliwych wpływów na komponenty środowiska danego obszaru i zdrowie ludzi, jakie potencjalnie mogą nastąpić na skutek realizacji ustaleń planu oraz współpraca z autorem ustaleń planu w celu wyeliminowania niekorzystnych ustaleń, które mogą spowodować negatywne skutki dla środowiska. Ważnym zadaniem prognozy jest informowanie lokalnej społeczności, władz samorządowych i podmiotów gospodarczych o skutkach realizacji ustaleń planu. Rolą tego opracowania jest minimalizacja szkodliwej działalności człowieka na środowisko przyrodnicze w wyniku realizacji ustaleń planu, a także uzasadnienie decyzji zawartych w planie.

Każda prognoza wpływu ustaleń planu na środowisko zawiera oceny hipotetyczne, oparte bardziej na prawdopodobieństwie i zasadach logicznego myślenia niż na konkretnych wyliczeniach dla realizowanych w przyszłości zamierzeń. Prognoza, analizując skutki najsilniej obciążające środowisko pełni rolę informacyjną i ostrzegawczą w stosunku do późniejszych etapów projektowania inwestycji, wskazując jakie problemy z zakresu ochrony środowiska muszą być w ich trakcie brane pod uwagę i rozwiązywane, a także czym może grozić brak odpowiednich rozwiązań. Na etapie projektu planu sygnalizuje się dopiero możliwość wystąpienia zagrożeń w przyszłości, ale mogą one nie wystąpić lub mieć inny (łagodniejszy) charakter, o ile podejmie się odpowiednie działania zapobiegawcze na dalszych etapach projektowania dopuszczonych przedsięwzięć.

Celem niniejszego opracowania jest ocena projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów położonych w obrębie Goleń w gminie Piecki w aspekcie ochrony zasobów naturalnych środowiska przyrodniczego i przedstawienia przewidywanych przekształceń środowiska oraz warunków życia ludzi w wyniku realizacji planu.

Analizy przeprowadzone w ramach prognozy oparto na założeniach, że stanem odniesienia dla prognozy są:

- Istniejący i faktyczny stan środowiska przyrodniczego i zagospodarowania terenu.
- Uwarunkowania wynikające z realizacji ustaleń projektu planu miejscowego.
- Ustalenia Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Piecki.
- Założenia, iż działania związane z realizacją systemów technicznych na obszarze objętym planem realizowane będą zgodnie z zasadami przyjętymi w projekcie planu miejscowego.

Podczas sporządzania niniejszej prognozy nie napotkano na istotne trudności lub luki informacyjne, które uniemożliwiałyby identyfikację zagrożeń lub ocenę oddziaływania na poszczególne elementy środowiska.

1.3. INFORMACJA O ZAWARTOŚCI I GŁÓWNYCH CELACH PROJEKTU PLANU

1.3.1. STRUKTURA PROJEKTU PLANU

Ustalenia projektu planu zostały sformułowane w trzech rozdziałach, z czego w niniejszym opracowaniu omówiono dwa pierwsze; ostatni, trzeci zawiera przepisy

końcowe, które nie odnoszą się do możliwych oddziaływań ustaleń projektu planu na środowisko. Kolejnymi opisanymi rozdziałami dokumentu są:

- Rozdział I – Przepisy ogólne dotyczące całego terenu, zawierający:
  - przedmiot ustaleń planu,
  - definicje terminów i pojęć zastosowanych w treści ustaleń,
  - zakres zastosowanych oznaczeń na rysunku planu,
  - opis zasad i ustaleń zagospodarowania na całym obszarze objętym planem, w tym:
    - zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego,
    - zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego,
    - zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej,
    - wymagania wynikające z potrzeb kształtowania obszarów przestrzeni publicznej,
    - zasady wyposażenia terenu w infrastrukturę techniczną,
    - zasady obsługi komunikacji terenu,
    - zadania własne gminy z zakresu infrastruktury technicznej i komunikacji,
- Rozdział II – Ustalenia szczegółowe dotyczące terenów o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania.
- Rozdział III – Przepisy końcowe.

1.3.2. CEL SPORZĄDZENIA PROJEKTU PLANU

Podstawowym celem projektu planu jest stworzenie prawnych i przestrzennych warunków dla realizacji programów inwestycyjnych na terenie położonym w obrębie Goleń w bezpośrednim sąsiedztwie jeziora Białego i rzeki Golanki, a także zapewnienie ochrony cennych zasobów przyrodniczych i kulturowych obszaru.

1.3.3. ZASADY ZAGOSPODAROWANIA OBSZARU

Podstawowym elementem ustaleń projektu planu jest określenie przeznaczenia terenu i warunków jego zagospodarowania wynikających z potrzeb ochrony zasobów środowiska w kontekście rozwoju funkcji wskazanych w projekcie planu oraz przyrodniczych terenu.

W granicach obszaru objętego projektem planu wyznaczono następujące jednostki funkcjonalno – przestrzenne przeznaczone pod:

- zabudowę zagrodową (RM.01)
- rolę (R.01)
- zielen naturalną (ZN.01, ZN.02)
- lasy (ZL.01, ZL.02).

W ustaleniach dotyczących obsługi komunikacyjnej terenu ustalono, jako obowiązkowe powiązanie całego terenu z przebiegającą od strony południowo - wschodniej drogą publiczną (gminną) na zasadach ustalonych z zarządcą drogi.

W poniższej tabeli zestawiono szczegółowe warunki kształtowania zabudowy i zagospodarowania, które wpływają na jakość środowiska w wyznaczonych terenach dla których określono rodzaj i zakres obowiązujących standardów środowiska.

Oznaczenie w projekcie planu	Użytkowanie terenu		Zasady zagospodarowania
	Dopuszczalna funkcja na danym terenie	Rodzaj zabudowy	Ustalenia obowiązujące określające dopuszczalne oddziaływania na środowisko
RM.01	Tereny zabudowy zagrodowej.	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Zabudowa zagrodowa składająca się maksymalnie z 3 wolnostojących budynków ukształtowanych w formie prostokątnego podwórza o 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Wskaźnik intensywności zabudowy liczony w stosunku do terenu elementarnego zawarty w przedziale: 0,10 do 0,60. ▪ Zachowanie minimum 50%

		proporcjach typowych dla mazurskiej zabudowy siedliskowej.	powierzchni jako terenu biologicznie czynnego. <ul style="list-style-type: none"> ▪ Dopuszcza się lokalizację sieci i urządzeń infrastruktury technicznej zgodnie z przepisami odrębnymi.
R.01	Tereny rolnicze.	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Teren pozostający w użytkowaniu rolniczym. ▪ Zakaz zabudowy z wyjątkiem lokalizacji urządzeń i sieci infrastruktury technicznej. 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Część terenu elementarnego położona jest zgodnie z oznaczeniami na rysunku projektu planu w strefie ochronnej jeziora Białego i rzeki Golanki, dla której obowiązują zasady zawarte w §7 ust. 2 pkt 5 ustaleń projektu planu. ▪ w granicach terenu elementarnego znajdują się urządzenia melioracyjne, które należy utrzymywać jako otwarte, zgodnie z przepisami odrębnymi. ▪ Zakaz grodzenia.
ZN.01 ZN.02	Tereny zieleni naturalnej.	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Zakaz zabudowy. 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Zakaz grodzenia. ▪ Nakaz zachowania istniejących zadrzewień i zakrzaczeń. ▪ Możliwość lokalizacji jednego pomostu zgodnie z oznaczeniami na rysunku projektu planu. ▪ Cały teren elementarny położony jest zgodnie z oznaczeniami na rysunku projektu planu w strefie ochronnej jeziora Białego i rzeki Golanki, dla której obowiązują zasady zawarte w §7 ust. 2 pkt 5 ustaleń projektu planu.
ZL.01 ZL.02	Tereny lasów.	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Zakaz zabudowy. 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Zakaz grodzenia. ▪ Nakaz prowadzenia gospodarki leśnej zgodnie z przepisami o lasach.

Ponadto na terenie przeznaczonym pod zabudowę ustalono zasady kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenów regulując:

- wysokość zabudowy,
- geometrię dachów,
- rodzaj pokrycia połaci dachowych,
- kolorystykę dachów.

W celu ochrony wartości przyrodniczo – krajobrazowych wprowadzono kilka ważnych zasad zagospodarowania na wszystkich wydzielonych terenach objętych projektem planu polegających na:

- Zakazie lokalizowania tymczasowych obiektów budowlanych z wyjątkiem obiektów zaplecza budowy.
- Zakazie lokalizacji tablic i urządzeń reklamowych.
- Zakazie stosowania ogrodzeń wyższych niż 1,8 m, ogrodzeń pełnych oraz ogrodzeń wykonanych z prefabrykowanych elementów żelbetowych; ponadto wprowadzeniu nakazu stosowania ogrodzeń umożliwiających przemieszczanie się małych zwierząt – minimalny odstęp od poziomu terenu 30 cm.
- Wprowadzeniu zapisów, że cały obszar planu położony jest w granicach Obszaru Specjalnej Ochrony Ptaków Natura 2000 Puszcza Piska (PLH280005), w granicach Specjalnego Obszaru Ochrony Siedlisk Natura 2000 Ostoja Piska (PLH280048) oraz na terenie Zespołu Przyrodniczo – Krajobrazowego Rzeka Babant i Jezioro Białe.
- Wprowadzeniu strefy ochronnej jeziora Białego i rzeki Golanki, w której obowiązuje zakaz lokalizacji obiektów budowlanych, za wyjątkiem lokalizacji podziemnych urządzeń infrastruktury technicznej oraz lokalizacji pomostu oznaczonego na rysunku projektu planu.
- Zakazie lokalizacji przedsięwzięć zaliczanych do mogących znacząco oddziaływać na środowisko, z wyjątkiem inwestycji celu publicznego.
- Ustaleniu dopuszczalnego poziomu hałasu w środowisku dla całego obszaru jak dla zabudowy zagrodowej.
- Ustaleniu zasad wyposażenia terenu w infrastrukturę techniczną.

Na obszarze objętym projektem planu nie określono zadań własnych gminy z zakresu infrastruktury technicznej i komunikacji.

Na obszarze objętym projektem planu nie określono wymagań wynikających z potrzeb kształtowania obszarów przestrzeni publicznej.

1.4. POWIĄZANIE USTALEŃ ZAWARTYCH W PROJEKCIE PLANU Z INNYMI DOKUMENTAMI.

PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO – MAZURSKIEGO.

Plan zagospodarowania przestrzennego województwa warmińsko – mazurskiego uchwalony został przez Sejmik Województwa Warmińsko-Mazurskiego Uchwałą Nr VII/164/15 z dnia 27 maja 2015 r.

Plan zagospodarowania przestrzennego województwa jest narzędziem do realizacji jednego z ważniejszych zadań samorządu województwa, jakim jest kształtowanie i prowadzenie polityki przestrzennej w województwie. W oparciu o ocenę przestrzennych uwarunkowań rozwoju formułuje on kierunki polityki przestrzennej oraz zasady organizacji przestrzennej na poziomie struktur regionalnych.

Celem Planu województwa jest ochrona i kształtowanie ładu przestrzennego, który ma zasadnicze znaczenie dla prowadzenia rozwoju w sposób zrównoważony. W praktyce oznacza to:

- określenie przestrzennych uwarunkowań rozwoju (społecznych, gospodarczych i środowiskowych), w tym zróżnicowanych cech przestrzeni regionu, aby mogły one służyć realizacji programów i projektów rozwojowych na wszystkich poziomach planowania: krajowym, wojewódzkim i lokalnym,
- rozmieszczenie w przestrzeni celów i działań ustalonych w „Strategii rozwoju społeczno-gospodarczego województwa warmińsko-mazurskiego do roku 2025”,
- wskazanie zasadniczych ram dla rozwoju przestrzennego gmin w kontekście krajowym, regionalnym oraz międzygminnym.

W Planie zagospodarowania przestrzennego województwa przyjmuje się główny kierunek dla realizacji polityki przestrzennej województwa w odniesieniu do ładu przestrzennego: Przywrócenie i kształtowanie ładu przestrzennego jako główny cel w gospodarowaniu przestrzenią i jednocześnie strategiczny składnik zintegrowanej polityki zrównoważonego rozwoju regionu.

W Planie zagospodarowania przestrzennego województwa rekomenduje się następujące zasady i działania w kształtowaniu ładu przestrzennego:

- a) Uwzględnianie problematyki przywrócenia i kształtowania ładu przestrzennego jako priorytetu w samorządowych dokumentach planistycznych i strategiczno-programowych.
- b) Określenie w dokumentach planistycznych i strategiczno-programowych, działań w zakresie kształtowania ładu przestrzennego oraz warunków realizacji tych działań.
- c) Przyjęcie, że każda działalność zmieniająca przestrzeń powinna być warunkowana pozytywnym jej wpływem na ład przestrzenny lub co najmniej nie powinna zagrażać ładowi przestrzennemu i ładowi ekologicznemu.

Przyjmuje się ustalenia, działania i zasady dla realizacji kierunku:

- 1) Dążenie do uporządkowania różnych elementów i funkcji przestrzeni oraz harmonii między nimi, jako niezbędnego wyznacznika równoważenia rozwoju – tak w wymiarze planistycznym, jak i realizacyjnym, poprzez:
  - a. Podjęcie działań łagodzących negatywne skutki nierozważnego zainwestowania.
  - b. Rewitalizację zdegradowanej przestrzeni miejskiej, w tym szczególnie terenów śródmiejskich, terenów poprzemysłowych oraz powojaskowych.
  - c. Prowadzenie kompleksowych działań estetyzujących przestrzeń miejską oraz podmiejską, w tym ochrona przed agresywnymi reklamami.
  - d. Całościowe kształtowanie nowych zespołów urbanistycznych, uwzględniające także ich spójność z systemami ekologicznymi.
  - e. Racjonalne wykorzystanie przestrzeni – preferowanie optymalnego jej zagospodarowania.
  - f. Dbłość o harmonijne komponowanie i wysoką jakość terenów przestrzeni publicznej.

- g. Określanie rzeczywistych potrzeb terenowych pod budownictwo mieszkaniowe w dokumentach planistycznych. Dążenie do ograniczenia nieuzasadnionego przeznaczania terenów pod budownictwo mieszkaniowe, dostosowanie wielkości tych terenów do dynamiki demograficznej gminy.
  - h. Zapobieganie nadmiernej ekspansji terenów zabudowanych miast i wsi poza jednostki osadnicze.
  - i. Przeciwdziałanie powstawaniu oraz łagodzenie konfliktów funkcji w przestrzeni, w szczególności funkcji gospodarczych z funkcjami ekologiczną i rolniczą.
  - j. Dostosowanie intensywności zagospodarowania rekreacyjnego do cech środowiska przyrodniczego i jego chłonności inwestycyjnej i turystycznej.
  - k. Dążenie do ustawicznego podnoszenia standardów przestrzennych i użytkowych zagospodarowania terenów rekreacyjnych.
  - l. Ochronę przed dysharmonijnym zainwestowaniem i zagospodarowaniem terenów, nie wprowadzanie w krajobrazie obcych, dominujących elementów technicznych (dominant), powodujących obniżenie jakości przestrzeni.
  - m. Ochronę przestrzeni województwa przed realizacją dysharmonijnych obiektów technicznych energetyki wiatrowej, zaburzających ład przestrzenny.
  - n. Wprowadzanie zieleni komponowanej o funkcji osłonowej wokół obiektów technicznych zakłócających harmonię w krajobrazie.
  - o. Dążenie do zwiększania pokrycia powierzchni województwa miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego, stanowiącymi podstawowe narzędzie kształtowania ładu w „grze o przestrzeń”. Ograniczanie zagospodarowania terenu, na podstawie decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, będących w znacznej części przyczyną powstawania chaosu przestrzennego.
  - p. Zachowanie i ochronę wyróżniających cech przestrzeni stanowiących o tożsamości miejsca, takich jak osie widokowe, naturalne dominanty, cechy rzeźby terenu, panoramy i widoki wieloplanowe.
- 2) Podniesienie świadomości społecznej dotyczącej diagnozy stanu ładu przestrzennego i jego znaczenia dla jakości życia człowieka. Dążenie do uzyskania wysokiego stopnia partycypacji społecznej w procesach gospodarowania przestrzenią, poprzez powszechne uświadomienie realnego wpływu mieszkańców na kształtowanie ładu przestrzennego:
- a. Umożliwienie mieszkańcom pełnej dostępności do informacji dotyczącej prac nad dokumentami planistycznymi, także przy wykorzystaniu technik informatycznych.
  - b. Włączenie mieszkańców w proces kształtowania i utrzymania ładu przestrzennego, stworzenie mechanizmów umożliwiających i ułatwiających uczestnictwo na każdym etapie procesu zagospodarowania.
  - c. Dążenie do wypracowania tzw. „dobrych praktyk” ułatwiających kształtowanie ładu przestrzennego na każdym poziomie zarządzania / gospodarowania przestrzenią (lokalnym i ponadlokalnym), zainteresowanie nimi zarówno samorządów, jak i mieszkańców.
  - d. Wykorzystanie różnych technik wizualizacji przy projektowaniu zagospodarowania struktur przestrzennych i rewitalizacji (rekultywacji) struktur istniejących w celu ochrony/odtworzenia ładu przestrzennego.
- 3) Utworzenie systemu monitorowania dynamiki działań i procesów w przestrzeni regionu w aspekcie oddziaływania na stan ładu przestrzennego poprzez opracowanie kompleksowej diagnozy ładu przestrzennego, stanowiącej płaszczyznę odniesienia dla obserwacji monitoringowej.
- Projekt planu poprzez ustalone zasady zagospodarowania i kształtowania zabudowy wpisuje się w cele i założenia planu zagospodarowania przestrzennego województwa warmińsko – mazurskiego.

PROGRAM OCHRONY ŚRODOWISKA WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO – MAZURSKIEGO NA LATA 2011 – 2014 Z UWZGLĘDNIENIEM PERSPEKTYWY NA LATA 2015 – 2018.

Program Ochrony Środowiska jest narzędziem realizacji polityki ekologicznej Państwa w województwie warmińsko-mazurskim, określającym zadania służące poprawie stanu środowiska i bezpieczeństwa ekologicznego jego mieszkańców.

Program składa się z 4 podstawowych części obejmujących:

1. ogólną charakterystykę województwa (rozdział 2),
2. ocenę stanu zasobów środowiska, jego zagrożeń oraz stanu infrastruktury ochrony środowiska (rozdział 3),
3. założenia i uwarunkowania realizacji *Programu* (rozdział 4),
4. cele i priorytety ekologiczne *Programu*, harmonogram, środki realizacji (rozdziały 5-7),
5. zasady monitoringu *Programu* (rozdział 8).

Celem strategicznym *Programu* (...) jest ochrona zasobów naturalnych, poprawa jakości środowiska i bezpieczeństwa ekologicznego.

Głównymi wyznaczonymi priorytetami i kierunkami działań są:

I. Doskonalenie działań systemowych.

II. Zapewnienie ochrony i racjonalnego użytkowania zasobów naturalnych.

III. Poprawa jakości środowiska i bezpieczeństwa ekologicznego.

Analizowany projekt planu miejscowego wpisuje się w następujące założenia kierunkowe *Programu*:

Priorytet I. Doskonalenie działań systemowych:

Kierunek: Uwzględnianie aspektów ekologicznych w planowaniu przestrzennym:

- uwzględnienie w planach zagospodarowania przestrzennego wymagań ochrony środowiska, gospodarki wodnej i ochrony przeciwpowodziowej, w szczególności wynikających z opracowań ekofizjograficznych, prognoz oddziaływania na środowisko,

Priorytet II. Zapewnienie ochrony i racjonalnego użytkowania zasobów naturalnych:

Kierunek: Ochrona przyrody i krajobrazu:

- monitoring i uzupełnianie inwentaryzacji siedlisk i gatunków we wszystkich typach ekosystemów,

Kierunek: Ochrona różnorodności w krajobrazie rolniczym:

- utrzymanie i tworzenie różnych form zadrzewień nierozzerwalnie związanych z przestrzenią krajobrazu kulturowego;

Kierunek: Ochrona powierzchni ziemi:

- przeciwdziałanie erozji gleb poprzez wprowadzanie trwałej pokrywy roślinnej oraz stosowanie odpowiednich zabiegów agrotechnicznych,

Priorytet III: Poprawa jakości środowiska i bezpieczeństwa ekologicznego

Kierunek: Poprawa jakości powietrza:

- Redukcja emisji SO₂, NO_x i pyłu drobnego z procesów wytwarzania energii poprzez likwidację lokalnych kotłowni o dużej emisji i rozbudowę sieci ciepłowniczej, zamianę kotłowni węglowych na obiekty niskoemisyjne, instalowanie wysokosprawnych urządzeń ciepłowniczych i budowę nowoczesnych sieci ciepłowniczych, prowadzenie kontroli prawidłowości eksploatacji urządzeń energetycznych, zmniejszanie zapotrzebowania na energię: stosowanie energooszczędnych technologii w gospodarce, dokonywanie termomodernizacji budynków,
- ograniczenie emisji ze środków transportu poprzez: poprawę jakości dróg i organizacji ruchu kołowego.

Kierunek: Poprawa jakości wód:

- osiągnięcie wymaganych prawem norm jakości ścieków oczyszczonych,

Kierunek: Doskonalenie systemu gospodarki odpadami:

- realizacja zadań realizacja *Planu gospodarki odpadami dla województwa Warmińsko-Mazurskiego na lata 2011-2016.*

Kierunek: Ograniczanie oddziaływania hałasu i pól elektromagnetycznych

- Uwzględnianie w planowaniu przestrzennym ochrony przed hałasem, stosownie do wymogów ustawy *Prawo ochrony środowiska*, między innymi poprzez właściwe kształtowanie przestrzeni urbanistycznej;

- ocena stanu akustycznego dróg i linii kolejowych, których eksploatacja może powodować negatywne oddziaływanie akustyczne.

Ustalenia analizowanego projektu planu wpisują się w w/w kierunki działań i cele określone w w/w Programie ochrony środowiska województwa warmińsko – mazurskiego na lata 2011 – 2014 z uwzględnieniem perspektywy na lata 2015 – 2018.

STRATEGIA ROZWOJU SPOŁECZNO – GOSPODARCZEGO WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO – MAZURSKIEGO DO ROKU 2020.

Cel główny strategii *Spójność ekonomiczna, społeczna i przestrzenna Warmii i Mazur z regionami Europy* sygnalizuje konieczność nadrobienia dystansu, jaki dzieli Warmię i Mazury od innych regionów Europy, a cele operacyjne wszystkich priorytetów związane są ze stanem i jakością środowiska. Strategia zauważa, że środowisko przyrodnicze determinuje w wielu przypadkach zachowania przedsiębiorców, postawy społeczne, charakter i rodzaje relacji. Równocześnie działalność człowieka zawsze ma wpływ na środowisko przyrodnicze.

Strategia wskazuje, że problemy dotyczące gospodarki, zasobów ludzkich oraz infrastruktury i aspektów przestrzennych najbardziej widoczne są na obszarach wiejskich, które jednocześnie pozbawione są wielu atutów decydujących o możliwościach oddolnego pobudzania rozwoju.

Poprawa spójności wewnętrznej województwa warmińsko – mazurskiego oznacza wyrównywanie dysproporcji rozwojowych we wszystkich aspektach: ekonomicznym, przestrzennym i społecznym. Dotyczy to warunków rozwoju przedsiębiorczości i promocji, tworzenia nowoczesnej infrastruktury technicznej i warunków do zdobywania współczesnej wiedzy. Całość tych działań ukierunkowana będzie na powstawanie miejsc pracy i zmniejszenie bezrobocia oraz poprawę poziomu życia mieszkańców zarówno miast, jak i wsi.

Strategia rozwoju województwa warmińsko – mazurskiego w horyzoncie 2020 r. wskazuje trzy priorytety, które w szerokim rozumieniu obejmują całość zjawisk społeczno – gospodarczych włącznie z relacjami ze środowiskiem przyrodniczym:

- Priorytet 1 Konkurencyjna gospodarka. Cele operacyjne priorytetu *konkurencyjna gospodarka* przewidują wzrost konkurencyjności poprzez podnoszenie poziomu technologiczno-organizacyjnego oraz polepszanie jakości produktów i usług, w tym wspieranie transferu technologii i innowacji, poprawę i rozwój jakości produkcji i usług, rozwój odnawialnych źródeł energii oraz wspieranie rozwoju leśnictwa i gospodarki leśnej, systemu produkcji żywności wysokiej jakości i potencjału turystycznego.
- Priorytet 2 Otwarte społeczeństwo. Cele operacyjne priorytetu *otwarte społeczeństwo* przewidują różnorodną i dostępną edukację ekologiczną, zapewnienie bezpieczeństwa publicznego, wzrost atrakcyjności bazy sportowo-rekreacyjnej oraz poprawę jakości i ochronę środowiska (utrzymanie dobrego stanu i jakości wód, poprawę jakości i ochronę powierzchni ziemi, poprawę jakości i ochronę powietrza oraz zachowanie walorów krajobrazowych).
- Priorytet 3 Nowoczesne sieci. Cele operacyjne priorytetu *nowoczesne sieci* przewidują rozwój komunikacji wodnej i rozwój zintegrowanego transportu publicznego w ośrodkach miejskich, rozwój sieci nośników energii, udział w tworzeniu ponadregionalnych powiązań sieciowych w zakresie kreowania wszechstronnego rozwoju obszarów leśno-pojeziernych i ponadregionalnych produktów turystycznych oraz rozwój monitoringu środowiska.

W ramach każdego celu strategicznego muszą być osiągnięte cele operacyjne, dzięki realizacji określonych działań. Projekt planu poprzez ustalone zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego, zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego, zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów infrastruktury technicznej oraz zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji terenu wpisuje się w cele i założenia Strategii rozwoju społeczno – gospodarczego województwa warmińsko – mazurskiego.

PLAN GOSPODARKI ODPADAMI DLA WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO – MAZURSKIEGO NA LATA 2011 – 2016.

Plan gospodarki odpadami dla województwa warmińsko – mazurskiego na lata 2011-2016 stanowi realizację przepisów Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylającej niektóre dyrektywy, jak również ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach oraz ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. Wojewódzki plan gospodarki odpadami jest zgodny z przepisami prawa krajowego i unijnego w zakresie gospodarki odpadami oraz z zapisami zawartymi w Krajowym planie gospodarki odpadami 2014 i służy realizacji zawartych w nim celów.

Wojewódzki plan gospodarki odpadami opracowany został w celu osiągnięcia celów założonych w polityce ekologicznej państwa, wdrażania hierarchii postępowania z odpadami oraz zasady bliskości, a także stworzenia w województwie zintegrowanej sieci instalacji gospodarowania odpadami, spełniających wymagania ochrony środowiska.

W *Planie* (...) zawarto m.in. kierunki działań, które służyć mają realizacji przyjętych celów, zadania przewidziane do realizacji w zakresie gospodarki odpadami wraz ze wskazaniem terminu ich wykonania, wykonawcy i źródeł finansowania. Ponadto w opracowaniu określono podział województwa na regiony gospodarki odpadami komunalnymi, wskazano regionalne instalacje przetwarzania odpadów komunalnych oraz instalacje do zastępczej obsługi regionów.

Zgodnie z Kpgo 2014 jako główne cele w gospodarce odpadami w województwie warmińsko-mazurskim przyjmuje się:

- utrzymanie tendencji oddzielenia wzrostu ilości wytwarzanych odpadów od wzrostu gospodarczego kraju wyrażonego w PKB;
- zwiększenie udziału odzysku, w tym w szczególności odzysku energii z odpadów, zgodnego z wymogami ochrony środowiska;
- zmniejszenie ilości wszystkich odpadów kierowanych na składowiska odpadów;
- wyeliminowanie praktyki nielegalnego składowania odpadów;
- współpraca z ministrem właściwym do spraw środowiska przy prowadzeniu bazy danych o produktach, opakowaniach i gospodarce odpadami (BDO);
- minimalizację ilości wytwarzanych odpadów niebezpiecznych przy jednoczesnym zwiększaniu ilości tych odpadów poddawanych procesom odzysku;
- rozwój systemu zbierania odpadów niebezpiecznych ze źródeł rozproszonych, z uwzględnieniem odpadów niebezpiecznych pochodzących ze strumienia odpadów komunalnych.

Analizowany projekt planu jest zgodny z założeniami Planu gospodarki odpadami województwa (...), ponieważ przewiduje gromadzenie odpadów stałych zgodnie z Regulaminem utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Piecki.

ZINTEGROWANA STRATEGIA ROZWOJU POWIATÓW WIELKICH JEZIOR MAZURSKICH.

Zintegrowana Strategia Rozwoju Wielkich Jezior Mazurskich powstała w wyniku współpracy samorządów lokalnych skupionych wokół idei rozwoju i promocji Krainy Wielkich Jezior Mazurskich. Samorządy lokalne podejmujące współpracę w stworzeniu Zintegrowanej Strategii (...) sformułowały następującą wizję: *Powiaty Wielkich Jezior Mazurskich, to kraina przyjazna mieszkańcom i przyjeźdźcom, oferująca unikalne walory środowiska i atrakcyjne warunki funkcjonowania przedsiębiorstw.*

Misja ma z kolei odpowiedzieć na pytanie, w jakim celu został opracowany niniejszy dokument: *Misją Powiatów Wielkich Jezior Mazurskich jest innowacyjny rozwój w obszarze „inteligentnych branż” regionalnej gospodarki, realizowany w ramach partnerstwa.*

Analizę czynników stymulujących rozwój i ograniczających zmiany przedstawiono w odniesieniu do głównych priorytetów związanych z rolą i funkcją Powiatów, takich jak:

1. *Edukacja, wiedza i społeczeństwo obywatelskie*
2. *Rynek pracy i zatrudnienie*
3. *Zdrowie, bezpieczeństwo publiczne, pomoc i integracja społeczna*
4. *Dostępność komunikacyjna i sieci*
5. *Promocja i ochrona walorów subregionu*

Analizowany projekt planu poprzez ustalone zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego, zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego, zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów infrastruktury technicznej oraz zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji terenu wpisuje się w cele i założenia wpisuje się w obszary priorytetowe i cele strategiczne Zintegrowanej Strategii Rozwoju Wielkich Jezior Mazurskich.

ROZPORZĄDZENIE NR 11 WOJEWODY WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO Z DNIA 11 STYCZNIA 2000 R. W SPRAWIE UZNANIA ZESPOŁU PRZYRODNICZO-KRAJOBRAZOWEGO ORAZ ROZPORZĄDZENIE NR 26 WOJEWODY WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO Z DNIA 9 SIERPNI 2007 R. W SPRAWIE ZESPOŁU PRZYRODNICZO-KRAJOBRAZOWEGO „RZĘKA BABANT I JEZIORO BIAŁE”

Zespół przyrodniczo-krajobrazowy „Rzeka Babant i Jezioro Białe” został powołany Rozporządzeniem Nr 11 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 11 stycznia 2000 r. w sprawie uznania zespołu przyrodniczo-krajobrazowego (Dz. Urz. Woj. Warm.-Maz. Nr 2, poz. 20). Na mocy Rozporządzenia Nr 26 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 9 sierpnia 2007 r. w sprawie zespołu przyrodniczo-krajobrazowego „Rzeka Babant i Jezioro Białe” część przepisów pierwotnego rozporządzenia utraciła moc prawną, z wyjątkiem § 1 w części dotyczącej wyznaczenia zespołu przyrodniczo-krajobrazowego „Rzeka Babant i Jezioro Białe”.

W poniższej tabeli zestawiono wykaz zakazów obowiązujących na obszarze zespołu przyrodniczo-krajobrazowego oraz wyjaśnienie, w jaki sposób zostały one uwzględnione w projekcie planu. Zakazy, o których mowa poniżej nie dotyczą:

1. prac wykonywanych na potrzeby ochrony przyrody po uzgodnieniu z Wojewodą Warmińsko-Mazurskim;
2. realizacji inwestycji celu publicznego po uzgodnieniu z Wojewodą Warmińsko-Mazurskim;
3. zadań z zakresu obronności kraju w przypadku zagrożenia bezpieczeństwa państwa;
4. likwidowania nagłych zagrożeń bezpieczeństwa powszechnego i prowadzenia akcji ratowniczych.

Lp.	Zakazy obowiązujące na obszarze zespołu przyrodniczo-krajobrazowego „Rzeka Babant i jezioro Białe”	Ustalenia projektu planu
1	Niszczenia, uszkodzenia lub przekształcania obszaru.	W ramach realizacji ustaleń projektu planu nie będzie dochodziło do niszczenia, uszkodzenia lub przekształcania obszaru. Przewidywana zabudowa zagrodowa jest ściśle związana i niezbędna w celu kontynuowania obecnego i dalszego planowanego użytkowania rolniczego gruntów.
2	Wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwsztormowym lub przeciwpowodziowym albo budową, odbudową, utrzymywaniem, remontem lub naprawą urządzeń wodnych.	Planowane sposoby zagospodarowania terenu nie będą wiązały się z wykonywaniem prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu. Obszar objętym projektem planu zostanie nadal w użytkowaniu rolniczym, a realizacja zabudowy będzie wymagała przeprowadzenia niewielkich prac ziemnych, nie prowadzących do trwałego zniekształcenia rzeźby terenu.
3	Uszkodzenia i zanieczyszczenia gleby.	Przewidywane sposoby zagospodarowania są zgodne z obecnym sposobem zagospodarowania i nie będą prowadziły do uszkodzenia i zanieczyszczenia gleby.
4	Dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli zmiany te nie służą ochronie przyrody albo racjonalnej gospodarce rolnej, leśnej, wodnej lub rybackiej.	Projektowane sposoby zagospodarowania terenu nie spowodują zmiany stosunków wodnych. W granicach terenu oznaczonego symbolem R.01 <i>Tereny rolnicze</i> , występują urządzenia melioracyjne pozwalające na prowadzenie racjonalnej gospodarki rolnej na omawianym obszarze.
5	Likwidowania, zasypywania i przekształcania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy oraz obszarów wodno-błotnych.	W ramach planowanego zagospodarowania nie przewiduje się likwidowania, zasypywania i przekształcania naturalnych zbiorników wodnych.

		W miejscu planowanej lokalizacji zabudowy nie występują zbiorniki wodne, natomiast pozostały sposób zagospodarowania jest zgodny z obecnym sposobem użytkowania.
6	Wylewania gnojowicy, z wyjątkiem nawożenia użytkowanych gruntów rolnych.	W granicach obszaru objętego projektem planu wydzielono <i>Tereny rolnicze</i> oznaczone symbolem R.01 w zasięgu, których będzie kontynuowane użytkowania rolnicze gruntów. Użytkowanie gruntów powinno być prowadzone zgodnie z Kodeksem Dobrej Praktyki Rolniczej w zakresie m.in. nawożenia. W celu ochrony wód jeziora Białego wzdłuż jego brzegów wydzielono <i>Tereny zieleni naturalnej i Tereny lasów</i> stanowiące naturalną strefę buforową ograniczającą ewentualne skażenie wód. W ustaleniach szczegółowych projektu planu wprowadzono zapis, że należy zachować istniejące zadrzewienia i zakrzaczenia.
7	Zmiany sposobu użytkowania ziemi.	Realizacja planowanego sposobu zagospodarowania nie spowoduje zmiany sposobu użytkowania ziemi. Przewidywana zabudowa zagrodowa jest ściśle związana i niezbędna w celu kontynuowania obecnego i dalszego planowanego użytkowania rolniczego gruntów.
8	Wydobywania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu.	Na terenie objętym projektem planu nie planuje się wydobywania do celów gospodarczych skał, w tym torfu oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu.
9	Umyślnego zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia nor, lęgówisk zwierzęcych oraz tarlisk i złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką.	Projekt planu przewiduje wprowadzenie nowego zagospodarowania zgodnie ze stanem istniejącym tj.: zadrzewienia i zakrzewienia występujące na obszarze zostaną zachowane, jako <i>Tereny zieleni naturalnej</i> oznaczone symbolami ZN i <i>Tereny lasów</i> oznaczone symbolami ZL. W zasięgu terenu oznaczonego symbolem ZN.02 <i>Tereny zieleni naturalnej</i> na rysunku projektu planu wyznaczono miejsce lokalizacji jednego pomostu. Wizje terenowe wykazały, że jest to miejsce w którym nie występują lęgówiska zwierząt, w tym tarliska. Tereny zabudowy zagrodowej zostały wydzielone w miejscu pozostającym w użytkowaniu rolniczym, w miejscu gdzie nie występują nory i lęgówiska zwierząt.
8	Umieszczania tablic reklamowych.	W §7 ust. 1 pkt 6 ustaleń projektu planu wprowadzono zapis, że w zakresie <i>nośników reklamowych ustala się zakaz lokalizacji tablic i urządzeń reklamowych.</i>

ZGODNOŚĆ USTALEŃ PROJEKTU PLANU Z AKTAMI PRAWA.

Przy sporządzaniu niniejszego opracowania uwzględniono przepisy odrębne dotyczące ochrony środowiska, ochrony przyrody, planowania i zagospodarowania przestrzennego, ochrony dóbr kultury, budownictwa itp. Wśród obowiązujących aktów prawnych, które mają szczególne znaczenie w prognozie i projekcie planu uwzględniono m.in.:

- 1) Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001r. Prawo ochrony środowiska (t.j. Dz. U. 2013 poz. 1232 z późn. zm.).
- 2) Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t.j. Dz. U. 2013 Nr 627 z późn. zm.).
- 3) Ustawa z dnia 03 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U 2013 poz. 1235 z późn. zm.).
- 4) Ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. 2015 r. poz. 199 z późn. zm.).
- 5) Ustawa z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. 2013 poz. 21 z późn. zm.).

- 6) Ustawa z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne (t.j. Dz. U. 2012 poz. 145 z późn. zm.).
- 7) Ustawa z dnia 07 lipca 1994 r. Prawo budowlane (t.j. Dz. U. 2010 Nr 243 poz. 1623 z późn. zm.).
- 8) Rozporządzenie Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 25 kwietnia 2012 r. w sprawie ustalania geotechnicznych warunków posadawiania obiektów budowlanych (Dz. U. 2012 poz. 463).
- 9) Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 6 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. 2014 poz. 1348).
- 10) Obwieszczenie Ministra Środowiska z dnia 15 października 2013 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. 2014 poz. 112).
- 11) Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz. U. 2014 poz. 1409).
- 12) Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej grzybów (Dz. U. 2014 poz. 1408).
- 13) Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2010 Nr 213 poz. 1397 z późn. zm.).

Podsumowując powyższe analizy odniesienia projektu planu miejscowego do dokumentów opracowywanych na poziomie wojewódzkim, powiatowym i gminnym należy podkreślić, że realizacja zamierzonych ustaleń określonych w projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów położonych w obrębie Goleń w gminie Piecki jest działaniem akceptowalnym, z pozytywnym bilansem kosztów i korzyści skutków środowiskowych.

2. INFORMACJE O METODACH ZASTOSOWANYCH PRZY SPORZĄDZANIU PROGNOZY.

Określając wpływ oddziaływania projektu planu na środowisko wykorzystano następujące metody prognozowania:

- badania terenowe,
- analizy dostępnych materiałów kartograficznych,
- analizy literatury i dostępnych materiałów źródłowych,
- analizy dokumentacji fotograficznych.

Inwentaryzację przyrodniczą występujących gatunków flory, fauny i grzybów oparto na wielokrotnych badaniach terenowych przeprowadzonych w roku 2015. Badaniami objęto omawiany teren wraz z buforem obejmującym 500 metrowy transekt wokół granicy terenu objętego projektem planu.

Podczas badań inwentaryzacyjnych pod kątem występowania gatunków zwierząt i ich siedlisk przyrodniczych szczególną uwagę zwracano na występowanie nor, schronień, miejsc lęgowych i śladów odchodów zwierząt. Kontrole inwentaryzacyjne prowadzono w różnych porach dnia i nocy. Kontrole awifauny prowadzono podczas sprzyjających warunków pogodowych – bez silnego wiatru, opadów deszczu, podczas dobrej widoczności. Szczególną uwagę zwrócono na rejestrowanie jednocześnie słyszanych i widzianych par ptaków oraz tokujących samców. Ponadto rejestrowano zachowania wskazujące na terytorializm ptaków. Prowadzono również kontrole zmierzchowe (do 2 godz. po zachodzie słońca), wieczorno-nocne i nocno-świtowe. Celem zinwentaryzowania gatunków ptaków o aktywności zmierzchowej i nocnej przeprowadzono kontrole nocne.

Monitoring ssaków polegający na obserwacji bezpośredniej prowadzono każdorazowo w czasie trwania wizji inwentaryzacyjnych.

Podczas inwentaryzacji gatunków herpetofauny zwracano uwagę na wykrycie potencjalnie atrakcyjnych i preferowanych środowisk wykorzystywanych przez poszczególne gatunki, ich możliwe szlaki migracji sezonowych, a także lęgowiska zimowe. W trakcie penetracji terenu objętego badaniami w poszukiwaniu zbiorników wodnych z płazami, notowano jednocześnie wszystkie miejsca występowania gadów. Prace prowadzono w ciągu dnia, szczególnie w okresie intensywnych migracji wiosennych

i godów (od początku marca przy temp. >5 0C do końca czerwca), jak również w okresie trwania dyspersji młodocianych osobników oraz migracji jesiennych.

Inwentaryzacje w zakresie występowania gatunków flory i grzybów oraz siedlisk przyrodniczych polegały na identyfikacji gatunków in situ, na podstawie cech morfologicznych. Pisownię polską i łacińską nazw gatunkowych roślin naczyniowych podano według Flowering plants and pteridophytes of Poland a checklist Z. Mirka i in. (2002); mchów – zgodnie z Census catalogue of Polish mosses R. Ochyry i in. (2003); porostów – zgodnie z The lichens, lichenicolous and allied fungi of Poland W. Fałtynowicz (2003). Identyfikacji typów roślinności (fitocenoz) dokonano w oparciu o klucz do identyfikacji zbiorowisk roślinnych, uwzględniający głównie kryterium gatunków wskaźnikowych. Zidentyfikowane w ten sposób jednostki fitosocjologiczne (syntaksony) były również wyznacznikami typów siedlisk przyrodniczych, wymienionych w Załączniku I Dyrektywy Siedliskowej.

Prace terenowe zostały poprzedzone analizą materiałów źródłowych pod kątem występowania elementów przyrodniczych stanowiących przedmiot inwentaryzacji, tj. cennych gatunków flory naczyniowej oraz zbiorowisk roślinnych, należących do następujących kategorii:

- siedliska przyrodnicze i gatunki stanowiące przedmiot ochrony obszarów SOO PLH Natura 2000 – wymienione w: Załącznikach do Dyrektywy Siedliskowej, oraz w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 13 kwietnia 2010 r. w sprawie siedlisk przyrodniczych oraz gatunków będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty, a także kryteriów wyboru obszarów kwalifikujących się do uznania lub wyznaczenia jako obszary Natura 2000 (Dz. U. Nr 77, poz. 510, z późn. zm.); Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 sierpnia 2012 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie siedlisk przyrodniczych oraz gatunków będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty, a także kryteriów wyboru obszarów kwalifikujących się do uznania lub wyznaczenia jako obszary Natura 2000 (Dz. U. z dnia 20 września 2012 r. poz. 1041);
- gatunki chronione prawem krajowym na mocy Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 5 stycznia 2012 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz. U. z 2012 r., poz. 81) – przed 9 października 2014 roku;
- gatunki chronione prawem krajowym na mocy Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. (Dz.U. 2014 poz. 1409) w sprawie ochrony gatunkowej roślin – po 9 października 2014 roku;
- gatunki roślin umieszczone w *Polskiej czerwonej księdze roślin. Paprotniki i rośliny kwiatowe* (Zarzycki i in. 2001, Kaźmierczakowa i in. 2014), *Czerwonej liście roślin i grzybów Polski* (Mirek i in. 2006) oraz *Ginące i zagrożone rośliny naczyniowe Pomorza Zachodniego i Wielkopolski* (Żukowski, Jackowiak 1995);
- gatunki objęte Konwencją Berneńską o ochronie gatunków dzikiej flory i fauny europejskiej oraz ich siedlisk (Dz. U. z 1996 r., Nr 58, poz. 263).

W trakcie sporządzania niniejszej prognozy prowadzono również prace polegające na analizie materiałów kartograficznych, materiałów udostępnionych przez Urząd Gminy Piecki oraz dostępnych danych źródłowych, w tym danych pochodzących z Państwowego Monitoringu środowiska.

Określając wpływ ustaleń realizacji projektu planu na stan środowiska i zdrowie ludzi posłużono się metodą macierzy interakcji. Przyjęta macierz jest wykresem siatki, w której dla poszczególnych terenów o różnej funkcji lub różnym sposobie zagospodarowania utworzono tabele, w których w wierszach wpisano wskaźniki charakteryzujące i opisujące środowisko; w kolumnach zaś wpisano potencjalne skutki realizacji ustaleń projektu planu w podziale na:

- pozytywne – realizacja ustaleń planu ma pozytywny wpływ na analizowany element środowiska,
- obojętne – realizacja ustaleń planu nie wpływa w sposób zauważalny na analizowany element środowiska,
- negatywne – realizacja ustaleń planu ma negatywny wpływ na analizowany element środowiska,
- trudne do określenia – realizacja ustaleń planu może spowodować zarówno pozytywne, jak i negatywne oddziaływania na analizowany element środowiska;

brak możliwości jednoznacznego określenia spodziewanego oddziaływania ustaleń projektu planu na analizowanym element środowiska (ocena uzależniona jest od wyboru szczegółowych rozwiązań lub innych niemożliwych na obecnym etapie prognozowania uwarunkowań).

Występowanie wzajemnego oddziaływania pomiędzy składnikami przeciwstawnych osi zaznaczono symbolami w odpowiedniej komórce: (+) – wpływ występuje i (-) – brak wpływu. W wyniku przeprowadzonych analiz pod każdą tabelą umieszczono komentarz wyjaśniający przewidywane oddziaływania i skutki wpływu ustaleń projektu planu miejscowego na poszczególne komponenty środowiska.

Niezależnie od ustalonych funkcji obszaru i projektowanej zabudowy, nie mogą one spowodować istotnego pogorszenia stanu środowiska (w stopniu naruszającym obowiązujące standardy).

3. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTU PLANU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA.

Zgodnie z art. 55 ust. 3 pkt. 5 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U 2013 poz. 1235 z późn. zm.) oraz w celu uniknięcia powielania monitorowania w myśl zasady Dyrektywy 2001/42/WE w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko wpływu ustaleń projektu tej zmiany planu na środowisko przyrodnicze w zakresie: jakości poszczególnych elementów przyrodniczych, dotrzymywaniu standardów jakości środowiska, obszarach występowania przekroczeń, występujących zmianach jakości elementów przyrodniczych i przyczynach tych zmian proponuje się prowadzić monitoring w ramach systemu Państwowego Monitoringu Środowiska. Monitoring stanu środowiska powinien być koordynowany przez organy Inspekcji Ochrony Środowiska, a sieć pomiarowa stanu środowiska powinna być prowadzona głównie przez organy Inspekcji Ochrony Środowiska oraz Inspekcji Sanitarnej.

Wyniki prowadzonego monitoringu prezentowane powinny być w Raportach o stanie środowiska, wydawanych w formie ogólnodostępnej publikacji, a źródłami danych w tym zakresie mogą być: Wojewódzka Baza Danych, źródła administracyjne wynikające z obowiązków sprawozdawczych lub zapisów ustawowych (decyzje, zezwolenia, pozwolenia) czy badania statystyczne Głównego Urzędu Statystycznego.

Nie wydaje się konieczne tworzenie nowych, czy rozbudowywanie istniejących systemów informacji w tym zakresie. W przypadku zadań szczególnie znaczących dla środowiska wystarczające będzie nałożenie obowiązku przeprowadzenia analizy porealizacyjnej.

4. INFORMACJE O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO

W wyniku realizacji ustaleń projektu planu nie prognozuje się możliwości wystąpienia transgranicznych oddziaływań na środowisko z uwagi na znaczne oddalenie od granic państwa (w odległości około 68 km na południe od granicy państwa) oraz skalę planowanych zamierzeń inwestycyjnych.

5. ISTNIEJĄCY STAN ŚRODOWISKA ORAZ POTENCJALNE ZMIANY JEGO STANU W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTU PLANU.

5.1. ISTNIEJĄCY STAN ŚRODOWISKA

Obszar gminy Piecki zajmuje powierzchnię 314,6 km². Obszar gminy (według podziału fizycznogeograficznego Kondrackiego) położony jest w obrębie Pojezierza Mrągowskiego, w jego południowo – wschodniej części. Wzdłuż wschodniej granicy gminy

przebiega granica z Krainą Wielkich Jezior Mazurskich, a od południa obszar gminy przylega do Równiny Mazurskiej.

Obszar gminy leży w zasięgu prekambryjskiej platformy wschodnioeuropejskiej, w jednostce tektonicznej zwanej wyniesieniem mazursko – suwalskim. Krystaliczne podłoże zalega na głębokości około 1 -1,5 km. Nadścielone jest ono skałami osadowymi utworzonymi w dwóch erach geologicznych: mezozoicznej i kenozoicznej. Charakterystyczny jest brak osadów ery paleozoicznej. Warstwy przypowierzchniowe zbudowane są z osadów czwartorzędowych (głównie polodowcowych glin, piasków i żwirów), których miąższość – według mapy geologicznej – wynosi około 100 – 150 m. Z zasięgiem lądolodu w okresie ostatniego zlodowacenia związane są formy morfologiczne spotykane na obszarze gminy.

Morfologia obszaru gminy jest dość zróżnicowana. Została ukształtowana przez lądolód zlodowacenia północnopolskiego – głównie w jego fazie pomorskiej, a zmodyfikowana (złagodzona) przez holocenijskie procesy denudacyjno – akumulacyjne. Ukształtowanie powierzchni i litologia Pojezierza Mrągowskiego jest typowa dla obszarów polodowcowych, a cechą ich krajobrazu jest niespotykane nigdzie w kraju, na taką skalę skupienie dużych, naturalnych zbiorników wodnych. Drugim, obok jezior, charakterystycznym elementem krajobrazu tego terenu są rozległe, zwarte kompleksy leśne, rozciągające się w południowej jego części.

Wody powierzchniowe gminy Piecki, w przeważającej części, znajdują się w zlewni Krutyni – dorzeczu Pisy – zlewisku Wisły. Jedynie rejon Jeziora Majcz (północno-wschodnia część gminy), w większości jest w zlewni Jorki – także w dorzeczu Pisy, a fragment części północnej (rejon Brejdyn i Piecek) należy do zlewni Dajny – dorzecza Łyny – zlewiska Pregoły i Zalewu Wiślanego.

Teren objęty opracowaniem od strony północnej i zachodniej graniczy bezpośrednio z jeziorem Białym, natomiast od strony wschodniej z rzeką Golanką. Na przeważającym obszarze gminy warunki hydrogeologiczne są korzystne. Pierwsza użytkowa warstwa wodonośna występuje na głębokości do 30m, lokalnie – do głębokości 60 m – głównie w północnej strefie moren czołowych, a także na wysoczyźnie morenowej. Głównym poziomem wodonośnym są utwory czwartorzędowe – piaski nad gli-nowe, lub między morenowe. Miąższość warstw wodonośnych zwykle wynosi kilkanaście, a nawet kilkadziesiąt metrów. Średnie wydajności pojedynczych studni są rzędu 15-70m³/godz., jednostkowe zwykle powyżej 3,0 m³/godz./1m depresji. Obszary, gdzie użytkowa warstwa wodonośna pozbawiona jest izolacji od powierzchni terenu, występują w południowej części gminy. Jest to fragment spychowsko – świętajskiego zbiornika wód podziemnych bez izolacji. Wody zwykle występują też najprawdopodobniej w osadach trzeciorzędowych – do głębokości rzędu 200 – 300 m. Należy się spodziewać mniejszych wydajności głębszych poziomów wodonośnych.

Klimat Pojezierza Mazurskiego, charakteryzuje się względnym kontynentalizmem, zaś Pojezierze Mrągowskie, ma największe zachmurzenie, największe prędkości wiatru i poza górami należy do najzimniejszych rejonów Polski. Średnia roczna wynosi 6,6°. Najwyższe średnie maksima występują zwykle w lipcu, którego średnia miesięczna temperatura wynosi 17,4°. Najzimniejszym jest luty ze średnią temperaturą -4,8°. Obszar całych Mazur to strefa stałego ścierania się mas powietrza atlantyckiego i kontynentalnego. W ostatnich 5-10 latach obserwowany jest także wzrost ilości dni (zwłaszcza wiosną i wczesnym latem), z napływem powietrza zwrotnikowego. Stąd też, w zależności od dominacji jednej z nich pojawiają się tu bądź mroźne i słoneczne, bądź ciepłe i deszczowe zimy lub gorące i suche lata, na przemian z chłodnymi i wilgotnymi. Wyniesienie nad poziom morza, duże nagromadzenie otwartych zbiorników wodnych, a także terenów podmokłych powoduje, że poszczególne pory roku wkraczają tu w innych terminach, niż w pozostałych regionach kraju. Wpływ wód powierzchniowych zaznacza się także w wilgotności powietrza. Najniższe wartości wilgotności względnej występują w maju i czerwcu (73%, 74%), a najwyższe w listopadzie i grudniu (89%, 90%) - w których to miesiącach występuje najwięcej mgieł. Średnio w roku notuje się 38 dni z mgłą. Najwięcej dni słonecznych przypada na maj i czerwiec oraz wrzesień, natomiast najmniej na listopad i grudzień. W ciągu całego roku jest tu ok. 110 dni z pełnym zachmurzeniem i ok. 160 dni z zachmurzeniem częściowym. Średnia roczna suma opadów wynosi 576 mm. Minimum przypada na marzec (23 mm), a maksimum na lipiec

(78 mm). W układzie rocznym dominują z kierunku południowo – zachodniego i zachodniego. Zdecydowanie najrzadziej wieją wiatry z kierunku północno - wschodniego, a także północnego i wschodniego. Długość okresu wegetacyjnego to około 209 dni.

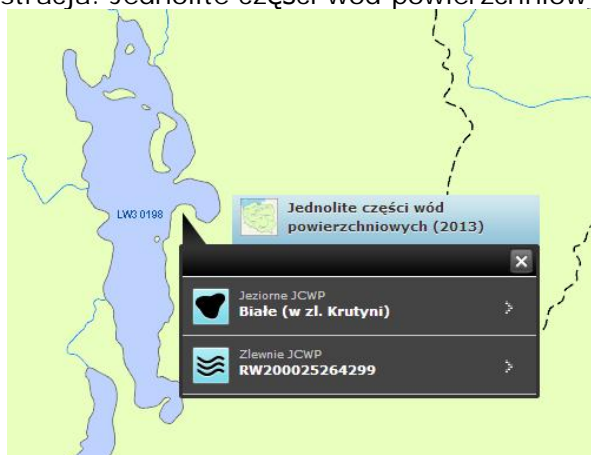
Obszar objęty projektem planu obejmuje terenu o powierzchni ok. 24 ha.

Granice przedmiotowego terenu od strony północnej i zachodniej wyznacza jezioro Białe; od strony wschodniej rzeka Golanka; od strony południowo-wschodniej droga gminna; od strony południowo-zachodniej granica przebiega pomiędzy gruntami rolnymi.

Teren jest niezabudowany, ogrodzony ogrodzeniem elektrycznym („pastuchem”) i jest wykorzystywany jako pastwiska do wypasu zwierząt oraz jako łąki.

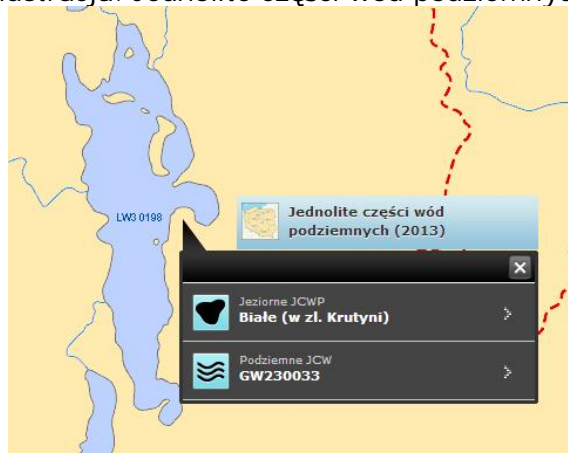
Teren objęty projektem planu położony jest poza obszarami ochronnymi Głównych Zbiorników Wód Podziemnych.

Ilustracja. Jednolite części wód powierzchniowych.

Źródło: Krajowy Zarząd Gospodarki Wodnej (<http://geoportal.kzgw.gov.pl/imap>).

Ilustracja. Jednolite części wód podziemnych.

Źródło: Krajowy Zarząd Gospodarki Wodnej (<http://geoportal.kzgw.gov.pl/imap>).

Na terenie objętym projektem planu wyróżniono następujące formy zieleni:

- Tereny zieleni wysokiej i średniej o wysokich walorach przyrodniczych – enklawy zadrzewień i zakrzewień nadwodnych (nadrzecznych i nadjeziornych) miejscami z widocznym procesem sukcesji wtórnej na terenach rolnych obejmujące zbiorowisko z *Alnus glutinosa* (zbiorowisko z olszą czarną) i zespół *Ribeso nigri-Alnetum caricetosum*.
- Tereny rolniczej przestrzeni produkcyjnej na ogół o średnich i przeciętnych walorach przyrodniczych obejmujące:

- o Tereny użytkowanych pastwisk ze zbiorowiskami roślinnymi ze związku *Arrhenatherion* i związku *Alopecurion*, w których oprócz gatunków pastwiskowych (życica trwała, grzebienica jednostronna, koniczyna biała itp.) znaczny udział mają takie gatunki jak: wiechlina łąkowa, kostrzewa łąkowa, kupkówka pospolita, szczaw rozpierzchły, przetacznik ożankowy, pięciornik srebrny, babka lancetowata, jastrun zwyczajny, mniszek lekarski, rogownica polna, wyczyniec łąkowy, jaskier ostry, szczaw łąkowy, kłosówka miękka.
- o Tereny użytkowanych łąk ze zbiorowiskami roślinnymi ze związku *Alopecurion* i związku *Caricetum gracilic*.

Podczas badań terenowych zinwentaryzowano następujące gatunki roślin.: babka lancetowata (*Plantago lanceolata* L.), babka średnia (*Plantago media* L.), babka zwyczajna (*Plantago major* L.), bylica polna (*Artemisia campestris* L.), fiołek polny (*Viola arvensis* Murray), glistnik jaskółcze ziele (*Chelidonium majus* L.), groszek łąkowy (*Lathyrus pratensis* L.), bylica pospolita (*Artemisia vulgaris* L.), chmiel zwyczajny (*Humulus lupulus*), cieciorka pstra (*Coronilla varia* L.), cykoria podróżnik (*Cichorium intybus* L.), dereń biały (*Cornus alba* L.), drzączka średnia (*Briza media* L.), dziurawiec zwyczajny (*Hypericum perforatum* L.), dzwonek rozpierzchły (*Campanula patula* L.), komonica zwyczajna (*Lotus corniculatus* L.), koniczyna biała (*Trifolium repens* L.), farbownik lekarski (*Anchusa officinalis* L.), fiołek polny (*Viola arvensis* Murray), glistnik jaskółcze ziele (*Chelidonium majus* L.), grzebienica jednostronna (*Cynosurus cristatus*), groszek łąkowy (*Lathyrus pratensis* L.), gwiazdnica błotna (*Stellaria palustris* Retz.), gwiazdnica trawiasta (*Stellaria graminea* L.), jarzab pospolity (*Sorbus aucuparia* L. em. Hedl.), jaskier rozłogowy (*Ranunculus repens* L.), jaskier ostry (*Ranunculus acris* L.), jastrun właściwy (*Leucanthemum vulgare* Lam.), kłosówka wełnista (*Holcus lanatus* L.), kostrzewa łąkowa (*Festuca pratensis* Huds.), bez czarny (*Sambucus nigra* L.), bluszcz kurdybanek (*Glechoma hederacea* L.), bniec biały (*Melandrium album* (Mill.) Garcke), kłosówka miękka (*Holcus mollis* L.), koniczyna łąkowa (*Trifolium pratense* L.), koniczyna biała (*Trifolium repens* L.), kostrzewa czerwona (*Festuca rubra* L.), kostrzewa łąkowa (*Festuca pratensis* Huds.), kostrzewa olbrzymia (*Festuca gigantea* (L.) Vill.), kozłek lekarski (*Valeriana officinalis* L.), kupkówka Aschersona (*Dactylis polygama* Horv.), marchew zwyczajna (*Daucus carota* L.), mietlica pospolita (*Agrostis capillaris* L.), mietlica psia (*Agrostis canina* L.), mięta nadwodna (*Mentha aquatica* L.), kupkówka pospolita (*Dactylis glomerata* L.), lepieźnik kutnerowaty (*Petasites spurius* (Retz.) Rchb.), lucerna sierpowata (*Medicago falcata* L.), lucerna siewna (*Medicago sativa* L.), łopian pajęczynowaty (*Arctium tomentosum* Mill.), marchew zwyczajna (*Daucus carota* L.), mietlica pospolita (*Agrostis capillaris* L.), mietlica psia (*Agrostis canina* L.), mięta nadwodna (*Mentha aquatica* L.), nawłóć pospolita (*Solidago virgaurea* L.), nawłóć późna (*Solidago gigantea* L.), niezapominajka błotna (*Myosotis palustris* (L.) em. Rchb.), niezapominajka polna (*Myosotis arvensis* (L.) Hill), olsza czarna (*Alnus glutinosa* Gaertn.), oset kędzierzawy (*Carduus crispus* L.), ostrożeń lancetowaty (*Cirsium vulgare* (Savi) Ten.), ostrożeń polny (*Cirsium arvense* (L.) Scop.), *pokrzywa* zwyczajna (*Urtica dioica* L.), *pięciornik srebrny* (*Potentilla argentea*) pięciornik gęsi (*Potentilla anserina* L.), pięciornik kurze ziele (*Potentilla erecta* (L.) Raeusch.), przetacznik polny (*Veronica arvensis* L.), przymiotno białe (*Erigeron annuus* (L.) Pers.), przytulia błotna (*Galium palustre* L.), przytulia czepna (*Galium aparine* L.), przytulia pospolita (*Galium mollugo*), rajgras wyniosły (*Arrhenatherum elatius* (L.) P. Beauv.), rdest kolankowy (*Polygonum lapathifolium* L. ssp. *Lapathifolium*), tojeść pospolita (*Lysimachia vulgaris* L.), tojeść rozesłana (*Lysimachia nummularia* L.), topola drżąca (*Populus tremula* L.), rdest ptasi (*Polygonum aviculare* L.), rumianek pospolity (*Chamomilla recutita* (L.) Rauschert), rzepik pospolity (*Agrimonia eupatoria* L.), rzeżucha gorzka (*Cardamine amara* L.), rogownica polna (*Cerastium arvense* L.), rzeżucha łąkowa (*Cardamine pratensis* L.), skrzyp błotny (*Equisetum palustre* L.), szczaw zwyczajny (*Rumex acetosa*), szczaw rozpierzchły (*Rumex thyrsoiflorus*), tatarak zwyczajny (*Acorus calamus* L.), tojeść pospolita (*Lysimachia vulgaris* L.), tojeść rozesłana (*Lysimachia nummularia* L.), topola drżąca (*Populus tremula* L.), trzcina pospolita (*Phragmites australis*), tomka wonna (*Anthoxanthum odoratum* L.), turzyca owłosiona (*Carex hirta* L.), turzyca sina (*Carex*

flacca Schreb.), wiązówka błotna (*Filipendula ulmaria* (L.) Maxim.), wiechlina błotna (*Poa palustris* L.), wiechlina gajowa (*Poa nemoralis* L.), wiechlina łąkowa (*Poa pratensis* L.), wiechlina roczna (*Poa annua* L.), wierzba krucha (*Salix fragilis* L.), wierzba biała (*Salix alba* L.), wyka płotowa (*Vicia sepium* L.), wyka ptasia (*Vicia cracca* L.), wyczyniec łąkowy (*Alopecurus pratensis* L.), żmijowiec zwyczajny (*Echium vulgare* L.), życica trwała (*Lolium perenne* L.).

Na terenie objętym planem nie odnotowano płatów zbiorowisk roślinnych, stanowiących identyfikatory siedlisk przyrodniczych z załącznika I tzw. Dyrektywy Siedliskowej Unii Europejskiej, co związane jest zapewne z pastwiskowym użytkowaniem tego terenu.

Na obszarze objętym planem odnotowano dwa gatunki roślin podlegające ochronie związane z terenami otwartych łąk i pastwisk tj.:

- nasięźrzał pospolity (*Ophioglossum vulgatum*) podlegający ochronie ścisłej występujący w części północno-zachodniej omawianego terenu
- kukulka krwista (*Dactylorhiza incarnata*) podlegająca ochronie częściowej występująca w części zachodniej terenu oraz w części wschodniej w sąsiedztwie rowów melioracyjnych.

W czasie badań terenowych w zakresie występowania nietoperzy na terenie objętym projektem planu i w sąsiedztwie nie stwierdzono siedlisk letnich kolonii rozrodczych, ani schronów mogących stanowić zimowiska.

Na terenie objętym projektem planu i w bezpośredniej okolicy zinwentaryzowano następujące gatunki fauny:

A. z gromady ryb:

- płoć, leszcz, krap, ukleja, wzdręga, szczupak i okoń – w litoralu jeziora Białego.

B. z gromady ptaków:

- gąsiorek (*Lanius collurio*) – obserwowany w części wschodniej obszaru w sąsiedztwie rzeki Golanki,
- żuraw (*Grus grus*) – żerujące dwa osobniki w części centralno-zachodniej terenu objętego projektem planu,
- bocian biały (*Ciconia ciconia*) – osobnik żerujący w części centralno-zachodniej terenu objętego projektem planu,
- bąk (*Botaurus stellaris*) – słyszany w strefie nadwodnej jeziora Białego,
- sroka zwyczajna (*Pica pica*) – każdorazowo spotykano osobniki w sąsiedztwie zadrzewień i zakrzewień na terenie objętym projektem planu i na terenach sąsiednich,
- kruk (*Corvus corax*) – obserwowana para poruszająca się wzdłuż zadrzewień nadwodnych jeziora Białego,
- szpak (*Sturnus vulgaris*) – kilkadziesiąt osobników żerujących na terenie objętym projektem planu i na terenach sąsiednich,
- bogatka (*Parus major*) – obserwowano kilka osobników w zadrzewieniach i zakrzewieniach na terenie objętym projektem planu i na terenach sąsiednich,
- trznadel (*Emberiza citrinella*) – obserwowana para osobników w części zachodniej terenu objętego projektem planu,
- trzciniak (*Acrocephalus arundinaceus*) – słyszany w trzcinowiskach rosnących wzdłuż jeziora Białego,
- pierwiosnek (*Phylloscopus collybita*) – słyszany w części wschodniej obszaru w sąsiedztwie rzeki Golanki,
- pliszka siwa (*Motacilla alba*) – obserwowane żerujące osobniki na terenie objętym projektem planu i terenach sąsiednich,
- pliszka żółta (*Motacilla flava*) – obserwowany żerujący jeden osobnik na terenie objętym projektem planu i terenach sąsiednich,
- kwiczoł (*Turdus pilaris*) – obserwowany w sąsiedztwie rowów melioracyjnych w części wschodniej terenu objętego projektem planu,
- dymówka (*Hirundo Ustica*) – obserwowane kilkadziesiąt osobników żerujących na terenie objętym projektem planu i terenach sąsiednich,

- śmieszka (*Chroicocephalus ridibundus*) – obserwowane kilkadziesiąt osobników żerujących na terenie objętym projektem planu i terenach sąsiednich,
  - rybitwa rzeczna (*Sterna hirundo*) - obserwowane kilkadziesiąt osobników żerujących na terenie objętym projektem planu i terenach sąsiednich,
  - krzyżówka (*Anas platyrhynchos*) – pary ptaków obserwowane na terenie jeziora Białego.
- C. z gromady płazów:
- ropucha szara (*Buffo Buffo*) – pojedyncze osobniki obserwowane w różnych miejscach na terenie badań,
  - żaba trawna (*Rana temporaria*) – zadrzewienia i zakrzewienia w sąsiedztwie jeziora Białego,
  - żaby z kompleksu zielonych – zadrzewienia i zakrzewienia w sąsiedztwie rzeki Golanki,
- D. z gromady ślimaków:
- błotniarka pospolita (*Stagnicola palustris*) – tereny wzdłuż jeziora Białego,
  - zatoczek pospolity (*Planorbis planorbis*) – w jeziorze Białym,
  - ślimak zaroślowy (*Arianta arbustorum*) – na całym terenie objętym projektem planu,
  - wstężyk ogrodowy (*Cepaea hortensis*) – na całym terenie objętym projektem planu.
- E. z gromady ssaków:
- zając szarak (*Lepus europaeus*) – obserwowany na terenie objętym projektem planu oraz widziane ślady odchodów,
  - sarna (*Capreolus capreolus*) – obserwowana na terenie objętym projektem planu i terenach sąsiednich,
  - kret europejski (*Tapla europea*) – obserwowane „kopce” ziemi na terenie objętym projektem planu.
- F. z gromady owadów:
- listkowiec cytrynek (*Gonepteryx rhamni*) – otwarte tereny przy zadrzewieniach nadjeziornych,
  - świtezianka lśniąca (*Calopteryx splendens*) – tereny przy jeziorze Białym,
  - komar pospolity (*Culex pipiens*) – na całym terenie objętym projektem planu.

W nawiązaniu do art. 6 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t.j. Dz. U. 2013 poz. 627 ze zm.) obszar objętym projektem planu znajduje się w zasięgu Zespołu Przyrodniczo – Krajobrazowego Rzeka Babant i Jezioro Białe oraz Obszarów Natura 2000 Puszcza Piska (PLH280005) i Ostoja Piska (PLH280048).

5.2. POTENCJALNE ZMIANY ISTNIEJĄCEGO STANU ŚRODOWISKA W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTU PLANU

Opracowanie planu zagospodarowania przestrzennego przeprowadza się głównie w celu ustanowienia prawa lokalnego dającego podstawy do rozwoju i uporządkowania działalności inwestycyjnej na terenie gminy. Zgodnie z ustawą z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 2012 r. poz. 647 z późn. zm.) uchwalenie planu miejscowego ma na celu wprowadzenie ładu przestrzennego zdefiniowanego jako „takie ukształtowanie przestrzeni, które tworzy harmonijną całość oraz uwzględnia w uporządkowanych relacjach wszelkie uwarunkowania i wymagania funkcjonalne, społeczno-gospodarcze, środowiskowe, kulturowe oraz kompozycyjno-estetyczne”.

Objawami braku ładu przestrzennego jest na przykład skomplikowany i niewygodny dojazd do obiektów budowlanych, usytuowanie obok siebie obiektów uciążliwych względem siebie, nieekonomiczne i rozrzutne gospodarowanie przestrzenią, a

co za tym idzie wzrost kosztów funkcjonowania przedsiębiorstw, ograniczenie możliwości rozwoju gospodarczego, ograniczenie możliwości zabudowy spowodowane przypadkowymi i niepasującymi do siebie inwestycjami. Należy podkreślić, że ład przestrzenny jest realizacją rozwoju zrównoważonego w przestrzeni.

W przypadku braku realizacji analizowanego projektu planu tereny pozostaną w dotychczasowym stanie użytkowania.

Projektowana zabudowa na terenie objętym projektem planu nie stanowi zagrożenia dla występujących gatunków flory i fauny.

W zasięgu lokalizacji zabudowy zagrodowej nie występują nory, gniazda oraz miejsca rozrodu zwierząt. Można domniemywać, że zabudowa zagrodowa stanie się dogodnym miejscem dla bytowania jaskółek dymówek (*Hirundo rustica*) czy bociana białego (*Ciconia ciconia*). Ponieważ wzdłuż brzegu jeziora Białego wyznaczono *Tereny zieleni naturalnej* oznaczone symbolem ZN.02 oraz Tereny lasów oznaczone symbolem ZL.02 nie ma obaw o zniszczenie siedlisk bytowania i żerowania zinwentaryzowanych gatunków fauny.

Tereny zabudowy zagrodowej oznaczone symbolem RM.01 zostały wydzielone na gruntach użytkowanych rolniczo, porośniętych roślinnością typową dla łąk i pastwisk, w zasięgu których nie występują chronione gatunki roślin.

Z punktu widzenia przyrodniczego niezwykle istotne jest niedopuszczenie do ekspansji gatunków ruderalnych i segetalnych roślin oraz w późniejszym czasie naturalnej sukcesji zadrzewień i zakrzaczeń na terenie objętym projektem planu. Udział ilościowy i jakościowy flory powinien być wynikiem przewidzianych w planie przestrzennego zagospodarowania zamierzeń, a nie efektem wyłącznie spontanicznego rozwoju zjawisk przyrodniczych. Sukcesja naturalna bardzo często i szybko prowadzi do zarośnięcia cennych przestrzeni otwartych, których ochrona powinna być realizowana poprzez powstrzymywanie zarastania tj.: odkrzaczanie, wykaszanie it.

6. STAN ŚRODOWISKA NA OBSZARACH OBJĘTYCH PRZEWI DYWANYM ZNACZĄCYM ODDZIAŁYWANIEM

W otoczeniu terenu objętego projektem planu znajdują się:

- jezioro Białe
- rzeka Golanka
- grunty użytkowane rolniczo
- grunty nieużytkowane rolniczo (odłogowane)

W trakcie prac nad niniejszą prognozą nie znaleziono informacji na temat stanu jakości wód jeziora Białego i rzeki Golanki.

W sąsiedztwie terenu objętego projektem planu znajdują się grunty użytkowane rolniczo i odłogowane, których stan środowiska nigdy nie był badany.

Ponieważ w projekcie planu przewiduje się realizację zabudowy zagrodowej, w wyniku nowego sposobu zagospodarowania nie prognozuje się negatywnego oddziaływania na stan środowiska na terenach bliższego i dalszego sąsiedztwa.

7. ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI PROJEKTU PLANU, W SZCZEGÓLNOŚCI DOTYCZĄCE OBSZARÓW PODLEGAJĄCYCH OCHRONIE NA PODSTAWIE USTAWY Z DNIA 16 KWIEŹNIA 2004R. O OCHRONIE PRZYRODY

W nawiązaniu do art. 6 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t.j. Dz. U. 2013 poz. 627 ze zm.) obszar objętym projektem planu znajduje się w zasięgu Zespołu Przyrodniczo – Krajobrazowego Rzeka Babant i Jezioro Białe oraz Obszarów Natura 2000 Puszcza Piska (PLH280005) i Ostoja Piska (PLH280048).

Obszar mający znaczenie dla Wspólnoty Ostoja Piska (kod obszaru PLH280048) jest obszarem o wysokiej różnorodności biologicznej (16 rodzajów siedlisk z Załącznika I Dyrektywy Rady 92/43/EWG i 16 gatunków z Załącznika II Dyrektywy Rady 92/43/EWG). Jest to ważna ostoja wydry Lutra lutra, bobra Castor fiber i wilka Canis lupus.

Szczególnie cenne są zachowane w naturalnym stanie zbiorowiska roślinne, zwłaszcza: grądu subkontynentalnego (9170), naturalnych, dystroficznych zbiorników wodnych (3160), torfowisk przejściowych i trzęsawisk (7140), jezior eutroficznych (3150), oraz zbiorowisk ramienic w wodach mezotroficznych (3140). Na terenie ostoi rosną ponadto pomnikowe drzewa. Oprócz gatunków z Załącznika II Dyrektywy Rady 92/43/EWG, flora obszaru obejmuje gatunki prawnie chronione oraz rzadkie i zagrożone w skali kraju i regionu. Obszar jest fragmentem ostoi ptasiej o randze europejskiej E-23.

W granicach obszaru objętego projektem planu nie występują siedliska przyrodnicze, rośliny i zwierzęta będące przedmiotem ochrony w Ostoi. W sąsiedztwie natomiast występuje jezioro Białe kwalifikujące się do siedliska przyrodniczego 3150 – starorzecza i naturalne eutroficzne zbiorniki wodne ze zbiorowiskami z *Nympheion*, *Potamion*. Powołując się na dane zawarte w Standardowym Formularzu Danych dla obszaru Natura 2000 Ostoja Piska negatywnymi oddziaływaniami na przedmiot ochrony 3150 – starorzecza i naturalne eutroficzne zbiorniki wodne ze zbiorowiskami z *Nympheion*, *Potamion* są m.in.

- H01.05 – rozproszone zanieczyszczenia wód powierzchniowych z powodu działalności związanej z rolnictwem i leśnictwem (Spływy biogenów (fosfor) przede wszystkim z terenów rolniczych i w znacznie mniejszym stopniu z terenów leśnych).
- H01.08 - rozproszone zanieczyszczenia wód powierzchniowych z powodu ścieków z gospodarstw domowych (Brak kanalizacji w niektórych miejscowościach, rozwój zabudowy bez kanalizacji sanitarnej).
- H01.09- rozproszone zanieczyszczenia wód powierzchniowych, z innych źródeł, nie wymienionych wyżej (Transport biogenów z żyzniejszych jezior, nasilenie spływu obszarowego biogenów w wyniku rozwoju zabudowy)
- D03.01.02 – pirsy/przystanie turystyczne (Niszczenie pasa szuwarów i roślinności podwodnej w wyniku zabudowy brzegów lub mola)
- F02.03 – wędkarstwo (Zanieczyszczanie jezior zanętą, silna presja na ryby drapieżne)
- G01.01 – żeglarstwo (Niekontrolowane usuwanie nieczystości z jachtów, zaśmiecanie, cumowanie w trzcinach, rozlewanie paliw przy tankowaniu jachtów)
- I01 – nierodzące gatunki zaborcze (Ekspansja niecierpka himalajskiego, kolczurki klapowanej i innych obcych gatunków w strefie brzegowej jezior)
- K03.04 – drapieżnictwo (Żerowanie kormorana na narybku ryb drapieżnych, a w efekcie – słabsza presja zooplanktonu na fitoplankton)

Ustalenia projektu planu pozwalają na ograniczenie negatywnych oddziaływań przedmiot ochrony 3150 – starorzecza i naturalne eutroficzne zbiorniki wodne ze zbiorowiskami z *Nympheion*, *Potamion* (jezioro Białe) ponieważ:

- Wzdłuż brzegu jeziora Białego wydzielono Tereny zieleni naturalnej i Tereny lasów stanowiące naturalny bufor ograniczający spływ biogenów z terenów użytkowanych rolniczo.
- Na Terenach zieleni naturalnej i Terenach lasów wprowadzono zakaz zabudowy.
- Wyznaczono dogodne miejsce dla lokalizacji pomostu – budowa pomostu nie będzie wymagała wycinki roślinności oraz zniszczenia miejsc bytowania fauny.

Obszar objęty projektem planu położony jest w granicach obszaru specjalnej ochrony ptaków Puszcza Piska (kod PLB280008). Badania inwentaryzacyjne wykazały występowanie następujących gatunków ptaków objętych art. 4 dyrektywy 2009/147/WE i gatunków wymienionych w załączniku II do dyrektywy tj.: 92/43/EWG wymienionych w Standardowym Formularzu Danych obszaru tj.: trzciniak *Acrocephalus arundinaceus*, bąk *Botaurus stellaris*, bocian biały *Ciconia ciconia*, żuraw *Grus grus*, śmieszka *Larus ridibundus*, gąsiorek *Lanius collurio*. Badania inwentaryzacyjne wykazały występowanie 4 gatunków ptaków wymienionych w załączniku I Dyrektywy Ptasiej tj.: bąk *Botaurus stellaris*, żuraw *Grus grus*, bocian biały *Ciconia ciconia* i gąsiorek *Lanius collurio*.

Ustalenia analizowanego projektu planu pozwalają na zachowania siedlisk zinwentaryzowanych ptaków, w tych ptaków wymienionych powyżej ponieważ:

- W projekcie planu wzdłuż brzegów jeziora Białego i rzeki Golanki pozostawiono tereny zieleni naturalnej i tereny lasów, na których wprowadzono zakaz zabudowy.
- Wyznaczone sposoby zagospodarowania nie naruszają brzegów zbiorników wodnych, ani roślinności porastającej ich brzegi.
- Brzegi jeziora Białego są porośnięte zwartymi trzcinowiskami stanowiącymi korzystne miejsca do bytowania ptaków tj. bąk, trzcinia.

Powołując się na informacje pochodzących z zasobów Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska w Olsztynie najważniejszymi źródłami powodującymi zanieczyszczenie wód są:

- ścieki komunalne (z gospodarstw domowych) nieoczyszczone,
- zanieczyszczenia spływające wraz z opadami atmosferycznymi z terenów zurbanizowanych i rolnych,
- zanieczyszczenia wsiąkające do gruntu i wód gruntowych (niewłaściwe stosowanie środków ochrony roślin, sztucznych nawozów mineralnych i gnojowicy),
- niedostateczna ilość i skuteczność oczyszczania ścieków,
- brak systemów kanalizacyjnych i nieszczelności zbiorników ściekowych,
- zanieczyszczenia komunikacyjne splukiwane z powierzchni dróg przez opady atmosferyczne.

W celu przeciwdziałania wymienionym zanieczyszczeniom wód w projekcie planu wprowadzono następujące zapisy:

- Odprowadzenie ścieków sanitarnych do atestowanego zbiornika bezodpływowego na nieczystości płynne lub do przydomowej oczyszczalni ścieków.
- Wody opadowe i roztopowe należy odprowadzać zgodnie z przepisami dotyczącymi prawa wodnego oraz prawa ochrony środowiska bez szkody dla gruntów sąsiednich.
- Wzdłuż brzegów jeziora Białego i rzeki Golanki wydzielono Tereny zieleni naturalnej i Tereny lasów stanowiące naturalne bufory oddzielające tereny użytkowane rolniczo od wód powierzchniowych.

Według Giedrysz, Ciszewska (2004) dla zachowania ciągłości struktury przyrodniczej w planach miejscowych muszą się znaleźć takie zapisy, które określają odpowiedni sposób zagospodarowania właściwy dla istniejących uwarunkowań środowiska, i jednocześnie pozostają w relacjach z innymi elementami krajobrazu. Ustalenia te powinny dotyczyć:

- określenia minimalnej powierzchni aktywnej biologicznie;
- linii regulacyjnych zabudowy (np. obowiązującą lub nieprzekraczalną);
- określenie minimalnej wielkości działki;
- maksymalnego wskaźnika intensywności zabudowy;
- maksymalnej wysokości budynków;
- zakazu ogrodzenia;
- wyłączenie spod zabudowy;

Analizowany projekt planu odnosi się do w/w zaleceń i je uwzględnia.

8. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM, ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTU PLANU, ORAZ SPOSOBY, W JAKICH TE CELE I INNE PROBLEMY ŚRODOWISKA ZOSTAŁY UWZGLĘDNIONE PODCZAS OPRACOWYWANIA DOKUMENTU

Polska jest sygnatariuszem wielu konwencji, porozumień i umów międzynarodowych w dziedzinie ochrony środowiska.

Jedynym z przyjętych dokumentów jest *Konwencja o różnorodności biologicznej* przyjęta w 1992 r. w Rio de Janeiro. Ważne miejsce na liście porozumień międzynarodowych zajmują również *Protokół z Kioto*, *Protokół montrealski* i *Protokół Aarhus* dotyczące ograniczenia ilości zanieczyszczeń wprowadzanych do powietrza. Zobowiązania międzynarodowe wynikające z Ramowej Konwencji NZ w sprawie zmian klimatu oraz *Protokół z Kioto* dotyczące redukcji emisji dwutlenku węgla, stwarzają dużą szansę rozwoju źródeł energii odnawialnej.

Szereg wyartykułowanych ustaleń określonych w analizowanym projekcie planu wynika z dyrektyw Unii Europejskiej, które są sukcesywnie wdrażane do polskiego prawodawstwa w zakresie ochrony środowiska i przyrody. Jedną z nich to Dyrektywa 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko wprowadzająca procedury sporządzania i uchwalania studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania gmin.

Główne cele polityki przestrzennej na obszarze Unii Europejskiej określa Europejska Perspektywa Rozwoju Przestrzennego na rzecz trwałego i zrównoważonego rozwoju obszaru Unii Europejskiej przyjęta w Poczdamie w roku 1999. Dla równoważenia rozwoju przestrzennego przyjęto główne cele rozwoju, którymi są: rozwój policentrycznego i zrównoważonego systemu urbanizacji i wzmocnienie związków zachodzących pomiędzy terenami miejskimi i wiejskimi; promocja zintegrowanych koncepcji transportu i łączności, które umożliwiają policentryczny rozwój w obszarze UE i są ważnymi uwarunkowaniami procesu integracji europejskiej miast i regionów; kształtowanie i ochrona środowiska przyrodniczego i dziedzictwa kulturowego poprzez właściwe zarządzanie – przyczynia się to zarówno do zachowania jak i wzmocnienia tożsamości regionów oraz utrzymania przyrodniczego i kulturowego zróżnicowania regionów i miast w obszarze UE w okresie globalizacji.

Należy pamiętać, iż wszystkie kraje Unii Europejskiej muszą wpisać własne priorytety rozwoju przestrzennego w kreowaniu wspólnej, europejskiej koncepcji zagospodarowania przestrzennego.

Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej, przyjęta w 1997 roku stwierdza, że Rzeczpospolita Polska – kierując się zasadą zrównoważonego rozwoju – zapewnia ochronę środowiska naturalnego; nakłada także na władze publiczne obowiązek zapewnienia bezpieczeństwa ekologicznego współczesnemu i przyszłym pokoleniom.

Zapisy Ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. *Prawo ochrony środowiska* uporządkowały istniejącą od 1990 roku praktykę okresowego sporządzania dokumentów programowych o nazwie „Polityka ekologiczna państwa” dla różnych horyzontów czasowych lub nawet bez jednoznacznego określania okresu ich obowiązywania. Artykuły 13-16 ustawy nałożyły obowiązek przygotowywania polityki ekologicznej państwa co 4 lata, z perspektywą 4-letnią.

Opracowane przez Ministerstwo Środowiska *Wytyczne sporządzania programów ochrony środowiska na szczeblu regionalnym i lokalnym* obligują do przyjęcia struktury wojewódzkich programów ochrony środowiska uwzględniającej zakres tematyki zawartej w *Polityce Ekologicznej Państwa* i zalecają wykorzystanie celów i zadań ujętych w tym dokumencie jako podstawy wyjściowej do konkretyzacji oraz analogii i inspiracji do formułowania celów i zadań w programach wojewódzkich, z uwzględnieniem specyfiki i potrzeb regionu.

Obecnie podstawowym dokumentem programowym na szczeblu krajowym w zakresie ochrony środowiska jest *Polityka ekologiczna państwa w latach 2009 – 2012 z perspektywą do roku 2016*. Dokument akcentuje trzy zasadnicze grupy zadań – ustalenie kierunków działań systemowych, ochronę zasobów naturalnych oraz poprawę jakości środowiska i bezpieczeństwa ekologicznego.

Działania systemowe ukierunkowane są na:

- uwzględnianie zasad ochrony środowiska w strategiach sektorowych jak również w planowaniu przestrzennym,
- rozwój badań, postęp techniczny i aktywizację rynku na rzecz ochrony środowiska,
- zarządzanie środowiskowe, udział społeczeństwa w działaniach na rzecz ochrony środowiska i odpowiedzialność za szkody w środowisku.

Zadania w zakresie ochrony zasobów naturalnych usystematyzowano następująco:

- ochrona przyrody,
- ochrona i zrównoważony rozwój lasów,
- racjonalne gospodarowanie zasobami wodnymi,
- ochrona powierzchni ziemi,
- gospodarowanie zasobami geologicznymi.

Poprawę jakości środowiska i bezpieczeństwa ekologicznego ujęto w tematach:

- środowisko a zdrowie,
- jakość powietrza,

- ochrona wód,
- gospodarka odpadami,
- oddziaływanie hałasu i pól elektromagnetycznych,
- substancje chemiczne w środowisku.

Podstawową zasadą realizacji polityki ekologicznej państwa jest zasada zrównoważonego rozwoju zakładająca jakość życia na poziomie, na jaki pozwala obecny rozwój cywilizacyjny, bez umniejszania szans przyszłych pokoleń na ich zaspokojenie. Realizacja zasady zrównoważonego rozwoju następować powinna przy jednoczesnym dążeniu do osiągnięcia ładu przestrzennego rozumianego jako takie ukształtowanie przestrzeni, które tworzy harmonijną całość oraz uwzględnia w uporządkowanych relacjach wszelkie uwarunkowania i wymagania funkcjonalne, społeczno-gospodarcze, środowiskowe, kulturowe oraz kompozycyjno-estetyczne. Planowane działania w obszarze ochrony środowiska w Polsce wpisują się w priorytety w skali Unii Europejskiej i cele 6. Wspólnotowego programu działań w zakresie środowiska naturalnego. Zgodnie z ostatnim przeglądem wspólnotowej polityki ochrony środowiska do najważniejszych wyzwań należy zaliczyć działania na rzecz zapewnienia realizacji zasady zrównoważonego rozwoju, przystosowanie do zmian klimatu i ochrona bioróżnorodności biologicznej. Aspekt ekologiczny w planowaniu przestrzennym jest ukierunkowany na przywrócenie właściwej roli planowania przestrzennego na obszarze całego kraju, w szczególności dotyczy to miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, które powinno być podstawą lokalizacji nowych inwestycji.

W *Polityce (...)* wskazano Kierunki działań systemowych z Uwzględnieniem zasad ochrony środowiska w strategiach sektorowych. Postawiono diagnozę, iż wszystkie działania człowieka są prowadzone w środowisku przyrodniczym, mają więc wpływ na jego stan obecny i przyszły. Stąd też w art. 5 Konstytucji RP zapisane zostało, że „Rzeczpospolita Polska (...) zapewnia ochronę środowiska, kierując się zasadą zrównoważonego rozwoju”. Oznacza to konieczność takiego gospodarowania, aby zachować środowisko w możliwie dobrym stanie dla przyszłych pokoleń.

Określono również Kierunek Zarządzanie środowiskowe, gdzie stwierdzono, iż systemy zarządzania środowiskowego (SZŚ) są dobrowolnym zobowiązaniem przyjmowanym przez przedsiębiorstwa i instytucje do podejmowania konkretnych działań technicznych i organizacyjnych w celu zmniejszenia ich oddziaływania na środowisko. Celem podstawowym działania jest jak najszersze przystępowanie do systemu EMAS, rozpowszechnianie wiedzy wśród społeczeństwa o tym systemie i tworzenie korzyści ekonomicznych dla firm i instytucji będących w systemie.

Uchwalenie projektu planu miejscowego wiąże się z realizacją Kierunku Aspekt ekologiczny w planowaniu przestrzennym. Miejscowy plan, zgodnie z ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym z 2003 r., jest podstawowym instrumentem kształtowania ładu przestrzennego pozwalającym gminom na racjonalną gospodarkę terenami.

W analizowanym projekcie planu przyjmuje się zasadę zrównoważonego rozwoju jako cel polityki przestrzennej gminy Piecki, w którym następuje proces integrowania działań politycznych, gospodarczych i społecznych, z zachowaniem równowagi przyrodniczej oraz trwałości podstawowych procesów przyrodniczych z równoczesnym zaspokojeniem podstawowych potrzeb społeczności lokalnej.

W zakresie gospodarki przestrzennej najważniejszym dokumentem na szczeblu krajowym jest *Koncepcja Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030 (KPZK 2030)*, w której przedstawiono wizję zagospodarowania przestrzennego kraju w perspektywie najbliższych dwudziestu lat, określono cele i kierunki polityki zagospodarowania kraju służące jej urzeczywistnieniu oraz wskazano zasady oraz mechanizmy koordynacji i wdrażania publicznych polityk rozwojowych mających istotny wpływ terytorialny. W ramach KPZK 2030 zagospodarowanie przestrzenne kraju należy rozumieć jako sposób rozmieszczenia w przestrzeni Polski podstawowych elementów struktury przestrzennej oraz zachodzące pomiędzy nimi relacje. Do podstawowych elementów struktury przestrzennej kraju, będących przedmiotem analiz i oddziaływania polityki publicznej, zalicza się elementy systemu gospodarczego i społecznego, infrastrukturę techniczną, sieć osadniczą, krajobraz (przyrodniczy i kulturowy) oraz powiązania funkcjonalne. Polityka przestrzennego zagospodarowania, dążąc do umożliwienia rozwoju kraju w

drodze najmniejszych konfliktów ekologicznych, musi uwzględniać odporność przyrody związaną z różnymi funkcjami pełnionymi przez ekosystemy obszarów poddanych procesowi planowania. Uwzględnia zatem potrzeby ochrony, rozpoznania i rozwoju istniejących zasobów naturalnych, w tym przyrodniczych i krajobrazowych oraz złóż kopalin, restytucję zasobów utraconych i uwarunkowania związane z dziedzictwem kulturowym jako zespół cech wpływających na obecną i przyszłą konkurencyjność regionów, zdolność do długotrwałego generowania miejsc pracy związanych z wysoką jakością środowiska przyrodniczego i jakością życia w przestrzeni zurbanizowanej. Dla rozwoju przestrzennego kraju podstawowe znaczenie mają zasoby wodne, różnorodność biologiczna i krajobrazowa, zasoby gleb, lokalizacja złóż kopalin, gleb oraz odnawialnych źródeł energii.

Celem strategicznym KPZK 2030 jest *Efektywne wykorzystanie przestrzeni kraju i jej terytorialnie zróżnicowanych potencjałów rozwojowych dla osiągnięcia ogólnych celów rozwojowych – konkurencyjności, zwiększenia zatrudnienia, sprawności funkcjonowania państwa oraz spójności w wymiarze społecznym, gospodarczym i terytorialnym w długim okresie*. Uchwalenie analizowanego projektu planu pozwala na osiągnięcie tego celu, ponieważ odbywa się z zachowaniem spójności przyrodniczo-kulturowej służącej realizacji konstytucyjnej zasady zrównoważonego rozwoju.

Podstawowe kierunki i zasady działania umożliwiające realizację idei trwałego i zrównoważonego rozwoju w gospodarowaniu zasobami wodnymi w Polsce określa *Narodowa Strategia Gospodarki Wodnej*. Cel ten ma być osiągnięty przez zbudowanie sprawnie działającego systemu, który wykorzystując mechanizmy prawne oraz instrumenty ekonomiczne, będzie zapewniał utrzymanie dobrego stanu wód, a w szczególności ekosystemów wodnych i od wody zależnych, pozwalał na zaspokojenie uzasadnionych potrzeb wodnych, zwiększał bezpieczeństwo powodziowe kraju i chronił go przed skutkami suszy. Głównym celem aktualnie obowiązującej Strategii przyjętej przez Radę Ministrów jest określenie podstawowych kierunków rozwoju gospodarki wodnej do roku 2020 oraz sprecyzowanie działań umożliwiających realizację konstytucyjnej zasady zrównoważonego rozwoju w gospodarowaniu wodami. W odniesieniu do celu głównego określono cele kierunkowe odnoszące się do obszarów działań zawartych w Strategii tj.: zaspokojenie uzasadnionych potrzeb wodnych ludności i gospodarki przy poszanowaniu zasad zrównoważonego użytkowania wód; osiągnięcie i utrzymanie dobrego stanu wód, w szczególności ekosystemów wodnych i od wody zależnych; podniesienie skuteczności ochrony przed powodzią i skutkami suszy. Zastosowanie zasady zrównoważonego rozwoju w gospodarce wodnej oznacza dążenie do takiego zaspokojenia potrzeb związanych z wykorzystywaniem zasobów wodnych, aby nie uszczuplać dostępu przyszłym pokoleniom do tych zasobów, a jednocześnie chronić ekosystemy wodne i od wody zależne w celu zachowania trwałości naturalnych procesów przyrodniczych.

Określone w analizowanym projekcie planu zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów infrastruktury technicznej wpisują się w założenia Strategii.

Program Wodno – Środowiskowy Kraju stanowi uporządkowany zbiór działań, których realizacja pozwoli na osiągnięcie przez wody celów środowiskowych. W myśl Ramowej Dyrektywy Wodnej sformułowano następujące cele:

- niepogarszanie stanu części wód,
- osiągnięcie dobrego stanu wód: dobry stan ekologiczny i chemiczny dla wód powierzchniowych, dobry stan chemiczny i ilościowy dla wód podziemnych,
- spełnienie wymagań specjalnych, zawartych w unijnych aktach prawnych i polskim prawie, w odniesieniu do obszarów chronionych;
- zaprzestanie lub stopniowe wyeliminowanie zrzutu substancji priorytetowych do środowiska lub ograniczone zrzuty tych substancji.

Celem Programu wodno – ściekowego kraju jest przedstawienie zestawień działań dla realizacji założeń celów środowiskowych, których wypełnienie w określonym czasie pozwoli uzyskać efekty w postaci lepszego stanu wód. Określone w analizowanym projekcie planu zasady odprowadzania ścieków sanitarnych oraz wód opadowych i roztopowych wpisują się w założenia Programu Wodno – Środowiskowego Kraju.

Strategia Rozwoju Kraju 2020 przyjęta przez Radę Ministrów we wrześniu 2012 r. to główna strategia rozwojowa w średnim horyzoncie czasowym, wskazująca strategiczne zadania państwa, których podjęcie w perspektywie najbliższych lat jest niezbędne, by

wzmocnić procesy rozwojowe. Strategia wyznacza trzy obszary strategiczne - *Sprawne i efektywne państwo, Konkurencyjna gospodarka, Spójność społeczna i terytorialna*, w których koncentrować się będą główne działania oraz określa, jakie interwencje są niezbędne w perspektywie średniookresowej w celu przyspieszenia procesów rozwojowych. Strategia średniookresowa wskazuje działania polegające na usuwaniu barier rozwojowych, w tym słabości polskiej gospodarki ujawnionych przez kryzys gospodarczy, jednocześnie jednak koncentrując się na potencjałach społeczno-gospodarczych i przestrzennych, które odpowiednio wzmocnione i wykorzystane będą stymulowały rozwój. Celem głównym Strategii staje się więc *wzmocnienie i wykorzystanie gospodarczych, społecznych i instytucjonalnych potencjałów zapewniających szybszy i zrównoważony rozwój kraju oraz poprawę jakości życia ludności*.

Podstawowym warunkiem realizacji celów rozwojowych kraju jest przywrócenie i utrwalenie ładu przestrzennego uwzględniającego potrzeby społeczne, gospodarcze, środowiskowe, kulturowe oraz kompozycyjno-estetyczne. Uporządkowana i zintegrowana przestrzeń ułatwia funkcjonowanie społeczeństwa i gospodarki przez tworzenie warunków dla sprawnego przebiegu procesów rozwojowych, a w efekcie – poprawy jakości życia. Brak uporządkowania kwestii terenów rozwojowych pociąga za sobą wzrost nakładów (prywatnych i publicznych) na ich utrzymanie oraz generuje wzrost kosztów inwestycji i prowadzenia działalności gospodarczej.

Ustalenia analizowanego projektu planu są zgodne z:

- Obszarem strategicznym I. Sprawne i efektywne państwo z Celem I, punktem 1.5. Zapewnienie ładu przestrzennego, który mówi, iż w perspektywie średniookresowej wskazane jest zdecydowane zwiększenie stopnia pokrycia planami zagospodarowania przestrzennego powierzchni kraju, a obowiązkowo terenów rozwojowych.
- Obszarem strategicznym II. Konkurencyjna gospodarka. Celem II punktem 6.1. Racjonalne gospodarowanie zasobami. Jednym z instrumentów właściwego gospodarowania zasobami jest uwzględnienie zasad zrównoważonego rozwoju w procesach planowania przestrzennego.
- Obszarem strategicznym II. Konkurencyjna gospodarka. Celem II punktem 6.2. Poprawa stanu środowiska. Czynniki decydującymi o jakości środowiska są przede wszystkim: czystość powietrza, wód, gleb oraz właściwa gospodarka odpadami.

Głównym celem odprowadzenia i oczyszczenia ścieków w Polsce jest realizacja systemów kanalizacji zbiorczej i oczyszczalni ścieków na terenach o skoncentrowanej zabudowie lub realizacja systemów indywidualnych na terenach o zabudowie rozproszonej. Zgodnie z wymaganiami związanymi z realizacją w/w celów są zalecenia że:

- budowę urządzeń służących do zaopatrzenia w wodę realizuje się jednocześnie z rozwiązaniem spraw gospodarki ściekowej, w szczególności przez budowę systemów kanalizacyjnych i oczyszczalni ścieków,
- w miejscach, gdzie budowa systemów kanalizacyjnych nie przyniosłaby korzyści dla środowiska lub powodowałaby nadmierne koszty, należy stosować systemy indywidualne,
- wprowadzający ścieki do wód lub do ziemi są obowiązani zapewnić ochronę wód przed zanieczyszczeniem, w szczególności poprzez budowę i eksploatację urządzeń służących tej ochronie.

Powołując się na w/w dokument z uwagi, że teren objęty projektem planu położony poza terenami zwartej zabudowy, przewiduje się że ścieki sanitarne będą odprowadzane do atestowanego zbiornika na nieczystości płynne lub do przydomowej oczyszczalni ścieków.

W zakresie odprowadzania wód opadowych i roztopowych projektu planu przewiduje, że będą one odprowadzane zgodnie z przepisami dotyczącymi prawa wodnego oraz prawa ochrony środowiska bez szkody dla gruntów sąsiednich.

Podsumowując powyższe analizy odniesienia projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów położonych w obrębie Goleń w gminie Piecki

do dokumentów opracowywanych na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym należy podkreślić, że realizacja zamierzonych ustaleń określonych w projekcie planu jest działaniem akceptowalnym, z pozytywnym bilansem kosztów i korzyści skutków środowiskowych.

9. PRZEWIDYWANE ZNACZĄCE ODDZIAŁYWANIA, W TYM ODDZIAŁYWANIA BEZPOŚREDNIE, POŚREDNIE, WTÓRNE, SKUMULOWANE, KRÓTKOTERMINOWE, ŚREDNIOTERMINOWE I DŁUGOTERMINOWE, STAŁE I CHWILOWE ORAZ POZYTYWNE I NEGATYWNE, NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU, A TAKŻE ŚRODOWISKO

Przy opracowywaniu niniejszej prognozy zastosowano metodę macierzy interakcji. Przyjęta macierz jest wykresem siatki, w której dla poszczególnych terenów o różnej funkcji lub różnym sposobie zagospodarowania utworzono tabele, w których w wierszach wpisano wskaźniki charakteryzujące i opisujące środowisko; w kolumnach zaś wpisano potencjalne skutki realizacji ustaleń projektu planu w podziale na:

- pozytywne – realizacja ustaleń planu ma pozytywny wpływ na analizowany element środowiska,
- obojętne – realizacja ustaleń planu nie wpływa w sposób zauważalny na analizowany element środowiska,
- negatywne – realizacja ustaleń planu ma negatywny wpływ na analizowany element środowiska,
- trudne do określenia – realizacja ustaleń planu może spowodować zarówno pozytywne, jak i negatywne oddziaływania na analizowany element środowiska; brak możliwości jednoznacznego określenia spodziewanego oddziaływania ustaleń projektu planu na analizowanym element środowiska (ocena uzależniona jest od wyboru szczegółowych rozwiązań lub innych niemożliwych na obecnym etapie prognozowania uwarunkowań).

Występowanie wzajemnego oddziaływania pomiędzy składnikami przeciwstawnych osi zaznaczono symbolami w odpowiedniej komórce: (+) – wpływ występuje i (-) – brak wpływu. W wyniku przeprowadzonych analiz pod każdą tabelą umieszczono komentarz szczegółowo wyjaśniający przewidywane oddziaływania i skutki wpływu ustaleń projektu planu miejscowego na poszczególne komponenty środowiska.

Niezależnie od ustalonych funkcji obszaru i projektowanej zabudowy, nie mogą one spowodować istotnego pogorszenia stanu środowiska (w stopniu naruszającym obowiązujące standardy).

1. Tereny zabudowy zagrodowej (RM.01).				
Element środowiska	Przewidywane znaczące oddziaływania na środowisko			
	Pozytywne	Obojętne	Negatywne	Trudne do określenia
Różnorodność biologiczna	-	+	-	-
Ludzie	-	+	-	-
Fauna	-	+	-	-
Flora	-	+	-	-
Wody	-	+	-	-
Powietrze atmosferyczne	-	+	-	-
Powierzchnia ziemi	-	-	-	+
Krajobraz	-	+	-	-

Klimat	-	+	-	-
Zasoby naturalne	-	+	-	-
Zabytki	-	+	-	-
Dobra materialne	-	+	-	-
Obszary Natura 2000	-	+	-	-

Tereny zabudowy zagrodowej zostały wydzielone w miejscu użytkowanym rolniczo, porośniętym roślinnością łąkowo-pastwiskową, w zasięgu którego prowadzony jest wypas zwierząt.

Projektowana zabudowa w przewidzianej będzie oddziaływała obojętnie na komponenty środowiska.

Projektowana zmiana aktualnego zagospodarowania terenu wiąże się z trwałym i nieodwracalnym zniszczeniem warstwy glebowej, jest to jednak nieuniknione w celu posadowienia obiektów budowlanych. Postępowanie z warstwą rodzajną gleb regulują przepisy szczegółowe (ustawa o ochronie gruntów rolnych i leśnych) zobowiązujące inwestora do zachowania warstwy i użycia jej w rekultywacji terenu. Wykonanie zapisów obowiązującego prawa winno być w tym zakresie egzekwowane w postępowaniach administracyjnych prowadzonych na podstawie opisywanego projektu planu.

W trakcie prac budowlanych nastąpi prawdopodobnie okresowo i krótkotrwale zmiana odczynu środowiska glebowego spowodowana stosowaniem materiałów budowlanych. Składowane odpady zagrażają wodom powierzchniowym, podziemnym i glebie poprzez powstające odcieki, a powietrzu w wyniku wydzielających się gazów oraz emitowanych do atmosfery frakcji pyłących. Zapobieganiu zanieczyszczenia podłoża odpadami stałymi lub ciekłymi służą określone odrębnymi przepisami wymagania dotyczące postępowania z odpadami i ściekami oraz warunki techniczne realizacji obiektów.

Przewiduje się, że realizacja ustaleń projektu planu nie wpłynie negatywnie na wody powierzchniowe i podziemne.

Projekt planu przewiduje zaopatrzenie w ciepło z indywidualnych źródeł z wyłączeniem systemów wysokoemisyjnych, dlatego też przewiduje się że nie będzie negatywnego oddziaływania na jakość powietrza.

W fazie budowy projektowane inwestycje będą oddziaływać na środowisko stosunkowo krótko. Uciążliwości będą występowały przy wykonywaniu robót ziemnych, takich jak: zbieranie humusu, wykopy pod fundamenty, wykopy pod urządzenia infrastruktury technicznej.

Na terenie objętym projektem planu nie przewiduje się znaczących zmian klimatu w związku z nowym sposobem zagospodarowania; przy zakładanej intensywności zabudowy nie należy spodziewać się odczuwania zmian mikroklimatu.

Projektowana zabudowa nie będzie źródłem hałasu, a jedynie w fazie budowy projektowanych obiektów mogą wystąpić nieznaczne przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu. Jednak uciążliwości te powinny mieć charakter krótkotrwały i powinny zostać ograniczone przez sprawną organizację prac budowlanych.

Przewiduje się, iż proponowane w projekcie planu zagospodarowanie wpłynie nie wpłynie w żaden sposób na zabytki i dobra materialne z uwagi, iż w granicach terenu objętego opracowaniem oraz w sąsiedztwie nie znajdują się obiekty objęte ochroną konserwatorską.

Nie przewiduje się negatywnego wpływu na tereny objęte siecią Natura 2000.

1. Tereny zieleni naturalnej (ZN.01, ZN.02). 2. Tereny rolnicze (R.01). 3. Tereny lasów (ZL.01, ZL.02).				
Element środowiska	Przewidywane znaczące oddziaływania na środowisko			
	Pozytywne	Obojętne	Negatywne	Trudne do określenia
Różnorodność biologiczna	+	-	-	-
Ludzie	+	-	-	-
Fauna	+	-	-	-
Flora	+	-	-	-
Wody	+	-	-	-
Powietrze atmosferyczne	+	-	-	-
Powierzchnia ziemi	+	-	-	-
Krajobraz	+	-	-	-
Klimat	+	-	-	-
Zasoby naturalne	+	-	-	-
Zabytki	-	+	-	-
Dobra materialne	-	+	-	-
Obszary Natura 2000	+	-	-	-

Realizacja analizowanych sposobów zagospodarowania przyczyni się do zachowania w istniejącym stanie lub poprawy wszystkich elementów środowiska. Roślinność pełni funkcje filtra pochłaniającego zanieczyszczenia atmosferyczne, bariery tłumiącej hałas, wzbogaca powietrze w tlen i biologicznie aktywne fitoncydy, osłania przed uciążliwymi wiatrami, ożywia pionową i poziomą wymianę powietrza, a także wpływa pozytywnie na estetykę i krajobraz. Roślinność wpłynie pozytywnie na stan jakości powietrza atmosferycznego głównie poprzez pochłanianie zanieczyszczeń gazowych i pyłowych oraz przez wydzielanie fitoncydów. Usuwanie zanieczyszczeń gazowych z atmosfery odbywa się w procesach osadzania substancji toksycznych na powierzchni roślin oraz absorbowaniu zanieczyszczeń pochodzących z silników spalinowych. Absorbowanie zanieczyszczeń tego rodzaju zależy od gatunku i wielkości drzewa, struktury przestrzennej izolacyjnego pasa zieleni, warunków klimatycznych itp. Oczyszczanie powietrza z pyłów przez roślinność polega na osadzaniu i przyczepianiu się zanieczyszczeń na powierzchni igieł lub liści, skąd są one usuwane do podłoża przez opady atmosferyczne.

W procesie filtrowania znaczenie ma także szerokość powierzchni zajętej przez zieleni wysoką oraz stopień jej zwarcia. Zwarte zadrzewienia stanowią barierę dla mas powietrza i są przez nie omijane górną. Powoduje to kumulowanie się zanieczyszczeń pyłowych przed ścianą terenu zalesionego. W związku z tym optymalne są zadrzewienia o zwarcu luźnym, umożliwiającym przepływ powietrza zarówno nad drzewostanem, jak i przenikanie przez jego wnętrze. Również niska zieleni, często rozwinięta na większych powierzchniach jako trawnik, pełni funkcję filtra zanieczyszczeń powietrza. Na trawnikach osadza się dość znaczna ilość pyłu z warstw przyziemnych powietrza, co zapobiega wtórnemu pyleniu z podłoża.

Rola mikroklimatyczna zadrzewień przejawia się w ich korzystnym oddziaływaniu na mikroklimat pól i łąk. Hamują one prędkość wiatru średnio o 15%-26%, maksymalnie 50%-70%. Ograniczają straty wody wskutek parowania z gleby średnio o 25%, co wpływa na łagodzenie wysychania gleby latem, a zimą jej przemarzania. Zwiększają wilgotność powietrza w warstwie przygrunтовой, czyli zwiększają kondensację pary

wodnej w roślinach i na ich powierzchni oraz w glebie, także dzięki większej ilości opadów poziomych. Dodatkowo ograniczają erozję wietrzną, parowanie i odpływ wody w czasie suszy latem, erozję wodną czyli spływ powierzchniowy wody na korzyść podziemnego, co jest szczególnie ważne w terenie pofałdowanym. Zwalniają tempo topnienia śniegu wiosną o około 5%. Przyczyniają się do zmniejszenia dobowych amplitud temperatury powietrza, w tym częstości występowania przymrozków wiosną i podwyższenia temperatury gleby do głębokości 20 cm średnio o 0,2°C. Ograniczają przemieszczanie się z jednych pól na inne niepożądanych związków chemicznych będących następstwem stosowania nawozów mineralnych oraz pestycydów.

Tereny zieleni wpływają na tłumienie hałasu na zasadzie ucięcia fal pod wpływem pni drzew i absorpcję przez gałęzie i liście działające jak rezonatory. Wytłumienie hałasu zwiększa się wraz z powierzchnią liści, gęstością zieleni i jej piętrowością, częstotliwością dźwięku oraz całą wielkością drzewostanu.

Tereny zieleni i rolniczej przestrzeni produkcyjnej spowodują zatrzymanie wód opadowych i roztopowych oraz wpłyną pozytywnie na ich jakość. Drzewa i krzewy powodują zatrzymanie wody w strefie korzeniowej oraz pod koroną (w resztkach organicznych) i magazynują wodę w swoich tkankach. Drzewa, zwłaszcza szybko rosnące i głęboko ukorzenione, wpływają na polepszenie jakości wód podziemnych dzięki procesom detoksyfikacyjnym, m.in. przez oczyszczanie wody z metali ciężkich.

Projektowane tereny zieleni pozwolą na poprawę bioróżnorodności biologicznej, a tym samym stanu flory i fauny. Obszary zieleni będą środowiskiem życia dla wielu zwierząt wzbogacających bioróżnorodność biologiczną i będących wskaźnikiem stanu środowiska siedlisk, w których mieszkamy. Staną się cennymi siedliskami dla różnych gatunków ptaków oraz innych gatunków zwierząt. Bardzo często na terenach zainwestowanych pozbawionych okrywy roślinnej i drzew dominują synantropijne gatunki zwierząt.

Wyznaczenie w projekcie planu Terenów zieleni naturalnej i Terenów zieleni leśnej wzdłuż jeziora Białego i rzeki Golanki pozwoli na zachowanie ciągłości przestrzennej terenów umożliwiając migrację zwierzętom, a tym samym wymianę puli genowej pomiędzy populacjami. Wyznaczone tereny zieleni staną się obszarami buforowymi minimalizującymi oddziaływanie czynników pochodzenia antropogenicznego na zespoły flory i fauny. Jezioro Białe stanowi naturalny rezerwuuar wody oraz naturalny filtr powietrza istotnie wpływając na mikroklimat terenów sąsiednich.

W odniesieniu do terenów pozostających w użytkowaniu rolnym z jednej strony mogą one wpływać na wzbogacenie bioróżnorodności, z drugiej jednak ją ograniczają. Pojęcie rolniczej różnorodności biologicznej obejmuje zarówno dziko żyjące na terenach rolniczych gatunki roślin, grzybów i zwierząt, jak i wszystkie żyjące organizmy powstałe w wyniku działalności człowieka w ciągu wielowiekowego procesu rozwoju rolnictwa: gatunki i odmiany roślin uprawnych, gatunki i rasy zwierząt hodowlanych oraz związane z nimi mikroorganizmy. Obydwa rodzaje różnorodności zależą wzajemnie od siebie. Dla pierwszej duże znaczenia mają zadrzewienia śródpolne, zagajniki, kępy krzaków, miedze, małe oczka wodne, mokradelka, stery kamieni czy gałęzi. Dla odbudowy i zachowania bioróżnorodności wielkie znaczenia mają tak zwane korytarze ekologiczne w postaci długich pasów dzikiej roślinności, nienawożone i nieuprawiane obrzeża pól, zakrzewione i zadarnione pasy wzdłuż dróg i cieków wodnych, które łączą się z niewielkimi kępami drzew i zagajników w sieć dającą schronienie gatunkom zwierząt. Wydzielone tereny rolnicze pozostają w użytkowaniu rolnym. Ponieważ w trakcie prowadzenia prac rolnych nie zawsze są uwzględniane wymogi dobrych praktyk rolniczych może stanowić to duże zagrożenie dla różnorodności biologicznej poprzez m.in.

- stosowanie zbyt dużych dawek nawozów przyczyniających się do wypierania rodzimych gatunków roślin przez rośliny dostosowane do lokalnych warunków,
- stosowanie zbyt dużych dawek środków ochrony roślin powodujące wyginiecie lub ograniczenie wielu gatunków roślin i zwierząt,
- zbyt wczesne koszenie łąk powodujące niszczenie gniazd ptasich,
- zbyt wczesne koszenie łąk ograniczające wytwarzanie nasion traw, co powoduje ubożenie łąki,
- wprowadzanie upraw genetycznie modyfikowanych.

Ponieważ intensywna gospodarka rolna prowadzi do zubożenia ekosystemów, to kluczowe znaczenie dla przeżycia gatunków flory i fauny ma zachowanie pasów zadrzewień śródpolnych i terenów podmokłych.

Tereny zieleni będą stanowiły ważny element podwyższający walory estetyczne terenów zainwestowanych. Zachowanie terenów zieleni wzdłuż brzegów jeziora Białego i rzeki Golanki wpłynie pozytywnie na obszary Natura 2000.

Ustalenia projektu planu dotyczące zabezpieczeń przed negatywnym oddziaływaniem na środowisko eliminują możliwość powstania zagrożeń związanych z realizacją projektowanych funkcji. Uwzględniając lokalizację obiektów oraz projektowane rozwiązania, oddziaływania na środowisko występujące na etapie budowy i eksploatacji przedsięwzięć będą miały charakter określony w poniższej tabeli.

Typ oddziaływań	Etap budowy	Etap eksploatacji
Bezpośrednie	<ul style="list-style-type: none"> - Czasowy wzrost poziomu hałasu związanego z pracami budowlanymi. - Czasowe pylenie powierzchni odkrytych, miejsc składowania materiałów sypkich i obiektów w budowie. - Mało znaczące zanieczyszczenie powietrza spalinami. 	<ul style="list-style-type: none"> - Lokalna mało znacząca zmiana jakości krajobrazu. - Mało znaczące zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej. - Zachowanie miejsc bytowania zwierząt. - Zachowanie istniejących terenów porośniętych zerdzewieniami i zakrzewieniami.
Pośrednie	<ul style="list-style-type: none"> - Nie występują lub brak znaczących oddziaływań. 	<ul style="list-style-type: none"> - Zachowanie miejsc bytowania zwierząt. - Zachowanie istniejących terenów porośniętych zerdzewieniami i zakrzewieniami.
Wtórne	<ul style="list-style-type: none"> - Nie występują lub brak znaczących oddziaływań. 	<ul style="list-style-type: none"> - Nie występują lub brak znaczących oddziaływań.
Skumulowane	<ul style="list-style-type: none"> - Nie występują lub brak znaczących oddziaływań. 	<ul style="list-style-type: none"> - Nie występują lub brak znaczących oddziaływań.
Krótkoterminowe	<ul style="list-style-type: none"> - Hałas budowlany. - Zanieczyszczenie powietrza. - Odpady budowlane. 	<ul style="list-style-type: none"> - Nie występują lub brak znaczących oddziaływań.
Długoterminowe	<ul style="list-style-type: none"> - Mało znaczące zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej. 	<ul style="list-style-type: none"> - Lokalna mało znacząca zmiana jakości krajobrazu. - Mało znaczące zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej. - Zachowanie miejsc bytowania zwierząt. - Zachowanie istniejących terenów porośniętych zerdzewieniami i zakrzewieniami.
Stałe	<ul style="list-style-type: none"> - Mało znacząca zmiana jakości krajobrazu. 	<ul style="list-style-type: none"> - Mało znacząca zmiana jakości krajobrazu. - Zachowanie miejsc bytowania zwierząt. - Zachowanie istniejących terenów porośniętych zerdzewieniami i zakrzewieniami.
Chwilowe	<ul style="list-style-type: none"> - Powstanie odpadów „budowlanych” podczas prac budowlanych. 	<ul style="list-style-type: none"> - Nie występują lub brak znaczących oddziaływań.

W odniesieniu do poszczególnych elementów środowiska oddziaływania ustaleń projektu planu będą następujące:

Element środowiska	Etap budowy	Etap eksploatacji
Ludzie	– Oddziaływania nieznaczące.	– Oddziaływania nieznaczące.
Fauna	– Oddziaływania będą bezpośrednie, krótkookresowe, negatywne.	– Oddziaływania będą stałe, bezpośrednie, pozytywne.
Flora	– Oddziaływania będą bezpośrednie, mało znaczące.	– Oddziaływania będą stałe, pozytywne.
Powierzchnia ziemi	– Oddziaływania będą bezpośrednie, krótkotrwałe i nieodwracalne w obszarze zainwestowania.	– Oddziaływania będą stałe, bezpośrednie, nieodwracalne w obszarze zainwestowania.
Warunki gruntowo-wodne	– Oddziaływania będą krótkotrwałe, nieznaczące.	– Oddziaływania będą nieznaczące.
Wody	– Oddziaływania będą nieznaczące.	– Oddziaływania będą nieznaczące.
Powietrze	– Oddziaływania będą bezpośrednie, krótkookresowe, odwracalne.	– Oddziaływania będą krótkookresowe, pośrednie, nieznaczące.
Hałas i wibracje	– Oddziaływania będą bezpośrednie, krótkookresowe, odwracalne.	– Oddziaływania będą nieznaczące.
Zabytki i dobra kultury	– Brak oddziaływań.	– Brak oddziaływań.
Krajobraz	– Oddziaływania będą bezpośrednie, nieodwracalne, krótkookresowe.	– Oddziaływania będą bezpośrednie, nieodwracalne, długookresowe, mało znaczące.

10. ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZANIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO, MOGĄCYCH BYĆ REZULTATEM REALIZACJI PROJEKTU PLANU, W SZCZEGÓLNOŚCI NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU

Jednym z fundamentalnych założeń ochrony środowiska jest przeciwdziałanie zanieczyszczeniom środowiska oraz racjonalne kształtowanie środowiska i gospodarowanie zasobami środowiska zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju zgodnie z art. 3 ust. 13 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. Prawo ochrony środowiska (tj. Dz. U. 2013 poz. 1232 z późn. zm.). W przypadku, gdy nie jest możliwe zapobieżenie zanieczyszczeniu, należy ograniczyć negatywne oddziaływania na środowisko, a w szczególnych przypadkach obowiązkiem danego podmiotu jest kompensacja przyrodnicza.

Zgodnie z art. 3 ust. 8 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (tj. Dz. U. 2013 poz. 1232 z późn. zm.) pod pojęciem kompensacji przyrodniczej rozumie się zespół działań obejmujących w szczególności roboty budowlane, roboty ziemne, rekultywację gleby, zalesianie, zadrzewianie lub tworzenie skupień roślinności, prowadzących do przywrócenia równowagi przyrodniczej na danym terenie, wyrównania szkód dokonanych w środowisku przez realizację przedsięwzięcia i zachowanie walorów krajobrazowych. Podkreślić należy, że jak wynika z art. 75 ust. 3 tej ustawy, naprawienie wyrządzonych szkód, a w szczególności kompensację przyrodniczą

należy dokonywać wówczas, gdy ochrona elementów przyrodniczych nie jest możliwa. Natomiast w świetle ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t.j. Dz. U. z 2013 r. poz. 627 z późn. zm.) przesłanką kompensacji przyrodniczej jest realizacja planu lub działań mogących znacząco negatywnie oddziaływać na cele ochrony obszaru Natura 2000 lub obszary znajdujące się na liście, o której mowa w art. 27 ust. 3 pkt 1, a jej wykonywanie ma na celu zapewnienie spójności i właściwego funkcjonowania obszarów Natura 2000 (art. 34).

Analizowany projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie zawiera rozwiązań stanowiących kompensację przyrodniczą, gdyż realizacja zapisów projektu planu może nie wpłynąć znacząco negatywnie na obszar Natura 2000.

11. ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE DO ROZWIĄZAŃ ZAWARTYCH W PROJEKCIE PLANU WRAZ Z UZASADNIENIEM ICH WYBORU ORAZ OPIS METOD DOKONANIA OCENY PROWADZĄCEJ DO TEGO WYBORU ALBO WYJAŚNIENIE BRAKU ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH, W TYM WSKAZANIA NAPOTKANYCH TRUDNOŚCI WYNIKAJĄCYCH Z NIEDOSTATKÓW TECHNIKI LUB LUK W WSPÓŁCZESNEJ WIEDZY

Zgodnie z art. 51 ust. 2 pkt. 3 b ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2013r., poz. 1235 z późn. zm.), rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie przedstawia się wówczas, gdy wynika to z potrzeby ochrony obszaru Natura 2000 i jego integralności. Z analizy dokumentów, materiałów planistycznych i przeprowadzonych badań inwentaryzacyjnych wynika, że kierunki zagospodarowania przestrzennego określone w projekcie planu miejscowego, nie będą oddziaływały znacząco negatywnie na obszar Natura 2000, dlatego też nie przedstawia się w tym zakresie rozwiązań alternatywnych.

12. PODSUMOWANIE I WNIOSKI

Analizując wpływ ustaleń projektu planu na środowisko wskazanym byłoby uwzględnić poniższe wnioski wynikające z przeprowadzonych badań oraz uwarunkowań przyrodniczych.:

- W celu przeciwdziałania przenikaniu zanieczyszczeń z terenów użytkowanych rolniczo do wód jeziora Białego zaleca się wzdłuż brzegu wydzielenie terenów zieleni. Tereny te będą stanowiły naturalny bufor chroniący wody jeziora przed dopływem biogenów.
- W ustaleniach ogólnych należy zawrzeć informację, że teren objęty projektem planu położony jest w granicach Zespołu Przyrodniczo – Krajobrazowego Rzeka Babant i Jezioro Białe, w stosunku do którego obowiązują przepisy o ochronie przyrody oraz odpowiednie przepisy odrębne; teren położony jest w granicach Obszaru Specjalnej Ochrony Ptaków Natura 2000 Puszcza Piska (PLH280005), w stosunku do którego obowiązują przepisy o ochronie przyrody oraz przepisy szczegółowe; teren położony jest w granicach Obszaru mającego znaczenie dla Wspólnoty Ostoja Piska (PLH280048), w stosunku do którego obowiązują przepisy o ochronie przyrody oraz przepisy szczegółowe regulujące funkcjonowanie obszarów o znaczeniu dla Wspólnoty.
- Zaleca się wyznaczenie na rysunku projektu planu miejsca dogodnego do lokalizacji pomostu zgodnie z rysunkiem struktury ekofizjograficznej i waloryzacji przedmiotowego terenu.
- Sugeruje się wprowadzenie zapisu nakazującego zachowanie istniejących rowów melioracyjnych jako otwartych, użytkowanych zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa.
- Sugeruje się wprowadzić zapis zakazujący groduzenia terenów rolniczych, terenów zieleni naturalniej i terenów lasów.

- W zakresie realizacji ogrodzenia zabudowy zagrodowej sugeruje się wprowadzić zapis, o nakazie stosowania ogrodzeń umożliwiających przemieszczanie się małych zwierząt, w których minimalny odstęp od poziomu terenu będzie wynosił 30 cm.
- W zakresie gospodarki odpadami sugeruje się wprowadzić zapis mówiący że „gospodarkę odpadami należy prowadzić zgodnie z Regulaminem utrzymania czystości i porządku na terenie gminy”.

Po uwzględnieniu powyższych sugestii oraz właściwej realizacji ustaleń projektu planu nie przewiduje się jego znaczącego negatywnego oddziaływania na środowisko oraz powstawania w przyszłości sytuacji problemowych.

13. STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM.

Niniejsze opracowanie powstało dla potrzeb projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru określonego załącznikiem graficznym do Uchwały nr IV/25/15 z dnia 23 marca 2015 roku Rady Gminy Piecki w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów położonych w obrębie Goleń w gminie Piecki. Podstawowym celem projektu planu jest stworzenie prawnych i przestrzennych warunków dla realizacji programów inwestycyjnych na terenie położonym w obrębie Goleń w bezpośrednim sąsiedztwie jeziora Białego i rzeki Golanki, a także zapewnienie ochrony cennych zasobów przyrodniczych i kulturowych obszaru.

Zakres i stopień szczegółowości informacji wymaganych w prognozie oddziaływania na środowisko został określony w piśmie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie – znak WOOŚ.411.79.2015.MT z dnia 21 lipca 2015 r. oraz w piśmie Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Mrągowie – znak ZNS.4082.7.2015 z dnia 08 lipca 2015 r.

Niniejsza prognoza wpływu ustaleń projektu planu na środowisko składa się z następujących części:

- opisowej zawierającej oceny hipotetycznej, opartej na zasadach logicznego wnioskowania, w tym opis poszczególnych elementów środowiska, ocenę ich stanu i wrażliwości, informacje o aktualnym zagospodarowaniu terenu i ustaleniach projektu zmiany planu, pełniącą funkcję informacyjną w stosunku do późniejszych etapów projektowania inwestycji, wskazując jakie problemy z zakresu ochrony środowiska muszą być w ich trakcie brane pod uwagę i rozwiązywane.
- kartograficznej stanowiącej integralną część niniejszego opracowania, na którą składa się rysunek w skali 1:1000 stanowiący załącznik.

Ustalenia projektu planu zostały sformułowane w trzech rozdziałach, z czego w niniejszym opracowaniu omówiono dwa pierwsze; ostatni, trzeci zawiera przepisy końcowe, które nie odnoszą się do możliwych oddziaływań ustaleń projektu planu na środowisko. Kolejnymi opisanymi rozdziałami dokumentu są:

- Rozdział I – Przepisy ogólne dotyczące całego terenu, zawierający:
  - przedmiot ustaleń planu,
  - definicje terminów i pojęć zastosowanych w treści ustaleń,
  - zakres zastosowanych oznaczeń na rysunku planu,
  - opis zasad i ustaleń zagospodarowania na całym obszarze objętym planem, w tym:
    - zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego,
    - zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego,
    - zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej,
    - wymagania wynikające z potrzeb kształtowania obszarów przestrzeni publicznej,
    - zasady wyposażenia terenu w infrastrukturę techniczną,
    - zasady obsługi komunikacji terenu,
    - zadania własne gminy z zakresu infrastruktury technicznej i komunikacji,

- Rozdział II – Ustalenia szczegółowe dotyczące terenów o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania.
- Rozdział III – Przepisy końcowe.

W granicach obszaru objętego projektem planu wyznaczono następujące jednostki funkcjonalno – przestrzenne przeznaczone pod:

- zabudowę zagrodową (RM.01)
- rolę (R.01)
- zieleń naturalną (ZN.01, ZN.02)
- lasy (ZL.01, ZL.02).

W ustaleniach dotyczących obsługi komunikacyjnej terenu ustalono, jako obowiązkowe powiązanie całego terenu z przebiegającą od strony południowo - wschodniej drogą publiczną (gminną) na zasadach ustalonych z zarządcą drogi.

W punkcie 1.4. prognozy przedstawiono powiązanie ustaleń projektu planu z dokumentami opracowywanymi na poziomie wojewódzkim, powiatowym i gminnym, Ponadto w punkcie 8 przedstawiono cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektu planu, oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu.

Określając wpływ oddziaływania projektu planu na środowisko wykorzystano następujące metody prognozowania:

- badania terenowe,
- analizy dostępnych materiałów kartograficznych,
- analizy literatury i dostępnych materiałów źródłowych,
- analizy dokumentacji fotograficznych.

Określając wpływ ustaleń realizacji projektu planu na stan środowiska i zdrowie ludzi posłużono się metodą macierzy interakcji. Przyjęta macierz jest wykresem siatki, w której dla poszczególnych terenów o różnej funkcji lub różnym sposobie zagospodarowania utworzono tabele, w których w wierszach wpisano wskaźniki charakteryzujące i opisujące środowisko; w kolumnach zaś wpisano potencjalne skutki realizacji ustaleń projektu planu w podziale na:

- pozytywne – realizacja ustaleń planu ma pozytywny wpływ na analizowany element środowiska,
- obojętne – realizacja ustaleń planu nie wpływa w sposób zauważalny na analizowany element środowiska,
- negatywne – realizacja ustaleń planu ma negatywny wpływ na analizowany element środowiska,
- trudne do określenia – realizacja ustaleń planu może spowodować zarówno pozytywne, jak i negatywne oddziaływania na analizowany element środowiska; brak możliwości jednoznacznego określenia spodziewanego oddziaływania ustaleń projektu planu na analizowanym element środowiska (ocena uzależniona jest od wyboru szczegółowych rozwiązań lub innych niemożliwych na obecnym etapie prognozowania uwarunkowań).

Występowanie wzajemnego oddziaływania pomiędzy składnikami przeciwstawnych osi zaznaczono symbolami w odpowiedniej komórce: (+) – wpływ występuje i (-) – brak wpływu. W wyniku przeprowadzonych analiz pod każdą tabelą umieszczono komentarz szczegółowo wyjaśniający przewidywane oddziaływania i skutki wpływu ustaleń projektu planu miejscowego na poszczególne komponenty środowiska.

W punkcie 5 dokumenty prognozy opisano istniejący stan środowiska przedmiotowego terenu będący podstawą do późniejszego prognozowania wpływu ustaleń projektu planu na środowisko przyrodnicze.

W wyniku realizacji ustaleń projektu planu nie prognozuje się możliwości wystąpienia transgranicznych oddziaływań na środowisko z uwagi na znaczne oddalenie od granic państwa (w odległości około 68 km na południe od granicy państwa) oraz skalę planowanych zamierzeń inwestycyjnych.

Zgodnie z art. 55 ust. 3 pkt. 5 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U 2013 poz. 1235 z

późn. zm.) oraz w celu uniknięcia powielania monitorowania w myśl zasady Dyrektywy 2001/42/WE w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko wpływu ustaleń projektu tej zmiany planu na środowisko przyrodnicze w zakresie: jakości poszczególnych elementów przyrodniczych, dotrzymywaniu standardów jakości środowiska, obszarach występowania przekroczeń, występujących zmianach jakości elementów przyrodniczych i przyczynach tych zmian proponuje się prowadzić monitoring w ramach systemu Państwowego Monitoringu Środowiska. Monitoring stanu środowiska powinien być koordynowany przez organy Inspekcji Ochrony Środowiska, a sieć pomiarowa stanu środowiska powinna być prowadzona głównie przez organy Inspekcji Ochrony Środowiska oraz Inspekcji Sanitarnej.

Wyniki prowadzonego monitoringu prezentowane powinny być w Raportach o stanie środowiska, wydawanych w formie ogólnodostępnej publikacji, a źródłami danych w tym zakresie mogą być: Wojewódzka Baza Danych, źródła administracyjne wynikające z obowiązków sprawozdawczych lub zapisów ustawowych (decyzje, zezwolenia, pozwolenia) czy badania statystyczne Głównego Urzędu Statystycznego.

Nie wydaje się konieczne tworzenie nowych, czy rozbudowywanie istniejących systemów informacji w tym zakresie. W przypadku zadań szczególnie znaczących dla środowiska wystarczające będzie nałożenie obowiązku przeprowadzenia analizy porealizacyjnej.

Analizując wpływ ustaleń projektu planu na środowisko wskazanym byłoby uwzględnić poniższe wnioski wynikające z przeprowadzonych badań oraz uwarunkowań przyrodniczych.:

- W celu przeciwdziałania przenikaniu zanieczyszczeń z terenów użytkowanych rolniczo do wód jeziora Białego zaleca się wzdłuż brzegu wydzielenie terenów zieleni. Tereny te będą stanowiły naturalny bufor chroniący wody jeziora przed dopływem biogenów.
- W ustaleniach ogólnych należy zawrzeć informację, że teren objęty projektem planu położony jest w granicach Zespołu Przyrodniczo – Krajobrazowego Rzeka Babant i Jezioro Białe, w stosunku do którego obowiązują przepisy o ochronie przyrody oraz odpowiednie przepisy odrębne; teren położony jest w granicach Obszaru Specjalnej Ochrony Ptaków Natura 2000 Puszcza Piska (PLH280005), w stosunku do którego obowiązują przepisy o ochronie przyrody oraz przepisy szczegółowe; teren położony jest w granicach Obszaru mającego znaczenie dla Wspólnoty Ostoja Piska (PLH280048), w stosunku do którego obowiązują przepisy o ochronie przyrody oraz przepisy szczegółowe regulujące funkcjonowanie obszarów o znaczeniu dla Wspólnoty.
- Zaleca się wyznaczenie na rysunku projektu planu miejsca dogodnego do lokalizacji pomostu zgodnie z rysunkiem struktury ekofizjograficznej i waloryzacji przedmiotowego terenu.
- Sugeruje się wprowadzenie zapisu nakazującego zachowanie istniejących rowów melioracyjnych jako otwartych, użytkowanych zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa.
- Sugeruje się wprowadzić zapis zakazujący grodzenia terenów rolniczych, terenów zieleni naturalnie i terenów lasów.
- W zakresie realizacji ogrodzenia zabudowy zagrodowej sugeruje się wprowadzić zapis, o nakazie stosowania ogrodzeń umożliwiających przemieszczanie się małych zwierząt, w których minimalny odstęp od poziomu terenu będzie wynosił 30 cm.
- W zakresie gospodarki odpadami sugeruje się wprowadzić zapis mówiący że „gospodarkę odpadami należy prowadzić zgodnie z Regulaminem utrzymania czystości i porządku na terenie gminy”.

Po uwzględnieniu powyższych sugestii oraz właściwej realizacji ustaleń projektu planu nie przewiduje się jego znaczącego negatywnego oddziaływania na środowisko oraz powstawania w przyszłości sytuacji problemowych.

RYSUNEK DO PROGNOZY ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO TERENÓW POŁOŻONYCH W OBRĘBIE GOLEŃ W GMINIE PIECKI

ZAŁĄCZNIK

PRZESKALOWANO DO 1 : 2000
SKALA 1 : 1000

LEGENDA DO MPZP:

OZNACZENIA OGÓLNE	
	granice planu
	linia rozgraniczająca tereny o różnym przeznaczeniu
	strefa ochronna jeziora Białego i rzeki Golanki
	orientacyjna lokalizacja pomostu
PRZEZNACZENIE TERENÓW	
	tereny zabudowy zagrodowej
	tereny lasów
	tereny zieleni naturalnej (chronionej)
	tereny rolne

LEGENDA DO RYSUNKU STRUKTURY EKOFIZJOGRAFICZNEJ I WALORYZACJI:

	Granica obszaru opracowania.
I. Czynniki środowiska przyrodniczego oraz uwarunkowania i elementy przestrzenne mające znaczenie dla zabudowy i zagospodarowania terenu.	
	ok. 4% Linia pomiaru spadku terenu określająca nachylenie w procentach. Ze względu na konfigurację terenu - znaczne nachylenia sugeruje się prace projektowe poprzedzić badaniami geotechnicznymi.
	Linia wyznaczająca miejsce (odcinek linii brzegowej) dogodnie dla lokalizacji pomostu ze względu na minimalną ingerencję w środowisko przyrodnicze. Budowa pomostu na wyznaczonym odcinku linii brzegowej nie spowoduje wycinki roślinności oraz zniszczenia miejsc bytowania fauny.
	Linia wyznaczająca stu metrową (100 m) strefę ochrony jeziora Białego i rzeki Golanki - proponowana do uwzględnienia w projekcie planu ze względów przyrodniczych i ekologicznych, w której nie jest wskazana jakiegokolwiek zabudowa z wyjątkiem urządzenia wodnego - jednego pomostu w miejscu wskazanym na rysunku prognozy.
	Zasięg występowania gruntów rolnych - gleby III klasy bonitacyjnej, oznaczone w ewidencji gruntów symbolem „Ps” - pastwiska trwałe. Grunty podlegające ochronie na podstawie przepisów ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych.
	Zasięg występowania gruntów leśnych - gleby IV i V klasy bonitacyjnej, oznaczone w ewidencji gruntów symbolem „Ls” - grunty leśne. Grunty podlegające ochronie na podstawie przepisów ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych.
II. Oznaczenie poszczególnych komponentów środowiska wraz z waloryzacją i analiza aktualnego sposobu zagospodarowania i użytkowania terenów.	
A. Tereny zieleni wysokiej i średniej o wysokich walorach przyrodniczych. Predysponowane do zagospodarowania jako tereny zieleni leśnej i naturalnej. Pełnią istotne funkcje ekologiczne i krajobrazowe w stosunku do procesów zachodzących w środowisku przyrodniczym.	
	Enklawy zadrzewień i zakrzewień nadwodnych (nadrzecznych i nadjeziornych) miejscami z widocznym procesem sukcesji wtórnej na terenach rolnych. Zapobiegają procesom erozji wodnej i wietrznej - pełnią funkcje glebochronne i wiatrochronne, a także stanowią bufor ochronny wód powierzchniowych jeziora Białego i rzeki Golanki. Wpływają korzystnie na bioróżnorodność. Obejmują zbiorowisko z <i>Alnus glutinosa</i> i zespół <i>Ribes nigr-Alnetum caricetosum</i> .
B. Tereny rolniczej przestrzeni produkcyjnej na ogół o średnich i przeciętnych walorach przyrodniczych. Na części terenu mogą występować skomplikowane oraz złożone warunki gruntowe.	
	Tereny użytkowanych pastwisk obejmujące wzniesienia morenowe ze zbiorowiskami roślinnymi składającymi się ze związku <i>Arrhenatherion</i> i związku <i>Alopecurion</i> .
	Tereny użytkowanych łąk obejmujące obniżenia morenowe (fragment tarasu doliny rzecznej i fragment obniżenia rynny jeziornej) ze zbiorowiskami roślinności składającymi się ze związku <i>Alopecurion</i> i związku <i>Caricetum gracilis</i> .
	Rowy otwarte melioracji szczegółowej w przeciętnym stanie technicznym - częściowo zarosnięte. Należy chronić je przed spływem zanieczyszczeń i otaczać trwałą roślinnością trawiastą.
UWAGA - Skupiska powyższej roślinności zostały wyznaczone na podstawie wizji terenowych oraz ortofotomapy i zdjęć satelitarnych. Szczegółowy wykaz gatunków flory i fauny występujących na powyższych terenach zamieszczono w części opisowej prognozy.	
III. Oznaczenia dodatkowe (informacyjne) komponentów środowiska położonych poza granicami opracowania istotnych z punktu ochrony przyrody i środowiska.	
	Wody powierzchniowe jeziora Białego i rzeki Golanki.
	Zbiorowiska roślinności wodnej.
	Zbiorowiska roślinności niskiej (trawiastej, w tym wodolubnej).
	Zbiorowiska roślinności wysokiej i średniej (fragmenty enklaw zadrzewień i zakrzewień).

PROGNOZOWANE SKUTKI USTAŁEŃ PROJEKTU PLANU DLA ŚRODOWISKA:

	Ponieważ projektowane przeznaczenia terenów w analizowanym projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego uwzględniają i adaptują istniejący stan funkcjonalno-przestrzenny, a także go chronią i miejscami podnoszą walory przyrodnicze prognozuje się ZACHOWANIE OBECNYCH WALORÓW ŚRODOWISKA BEZ MOŻLIWOŚCI ICH POGORSZENIA MIEJSCAMI Z TENDENCJĄ DO POLEPSZENIA.
	Ponieważ projektowane przeznaczenie terenu w analizowanym projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego uwzględnia i adaptuje istniejący stan funkcjonalno-przestrzenny prognozuje się ZACHOWANIE DOTYCHCZASOWYCH WALORÓW ŚRODOWISKA Z OGRANICZENIEM MOŻLIWOŚCI ICH POGORSZENIA.
	Ponieważ projektowane przeznaczenie terenu w analizowanym projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest inne niż obecny sposób wykorzystania i użytkowania terenu ale nie spowoduje negatywnego oddziaływania na środowisko prognozuje się ZMIANĘ OBECNYCH WALORÓW ŚRODOWISKA PROWADZĄCĄ DO POWSTANIA NOWEJ JAKOŚCI ŚRODOWISKA.